

Rozhovory se životem

68

OBSAH

Předmluva-----	3
Priority současné doby-----	4
Krize jako šance-----	8
Oddanost Bohu - pokračování-----	18
Ze života rakouských přátel-----	20
Lidská přitažlivost-----	23
Rozhovor s nevědomým pytlákem-----	25
Nebezpečí pro duchovní badatele, infestation-----	32
Konečná doba-----	34
Krása nadzemských sfér-----	37
Místo pro Krista-----	39
Provázení maminky na druhý břeh-----	44
Z našeho života-----	46

Texty mohou být šířeny za podmínky, že toto se bude dít v nezměněné
a nezkrácené verzi zdarma a bude uveden zdroj
www.rozhovorysezivotem.cz

PŘEDMLUVA

Vážení přátelé,

dostáváte do rukou velikonoční výtisk našich Rozhovorů. Dostaly se do nich texty z listopadových a prosincových sdělení a přednášek. Úvodní text sdělil Helia Mer již v r. 1986, ale jak zjistíte, je stále velmi aktuální.

Co je u nás nového? Po návratu z Izraele proběhly tři přednášky o místech pobytu Ježíše Nazaretského – v lednu v Sedlčanech a v únoru dvakrát v Soběslavi.

Stále usilujeme o šíření našich textů: v září 2012 proběhla přednáška Kdo jsou duchovní průvodci a přímé učení z Božího zdroje, jejíž záznam najdete na www.youtube.com. K uzávěrce čísla měla 4276 zhlédnutí. Založili jsme vlastní kanál 30Helena03, kam vkládáme videa týkající se naší tematiky – zaslechnete v nich hlas Helenky, obou sedlčanských Karlů, Ivy Barešové a také Marušky Dřevové. Videí je t. č. 36, mají 412 stálých odběratelů a přes sto tisíc zhlédnutí.

Vydali jsme 8 knih, v posledních letech se již zaměřujeme pouze na elektronickou, zdarma stažitelnou formu. Upozorňujeme zejména na Duchovní pravdy v otázkách a odpovědích Gizely Weidner, která byla již rozebraná, v edičním plánu nakladatelství Santal dotisk nebyl, a tak se souhlasem F. Kašparce ml. vyšla v r. 2012 v nové grafické úpravě. Obě elektronické knihy jsou ke stažení na www.rozhovorysezivotem.cz. Tento web funguje již několik let, má již 22 tisíc návštěv a naleznete na něm v elektronické podobě a ke stažení všech 68 Rozhovorů, dále texty Počátky života, Odchod, Cyril a Metoděj, Ashtar Sheran, Třetí Fatimské tajemství, Co nám říká nemoc a Cestou lásky – popis života Ježíše Nazaretského.

Přes diskusní fóra jsme získali řadu kvalitních duchovních přátel a pro jednu z nich jsme také z duchovního světa dostali radu.

Jsmo vděční za pěknou spolupráci s přáteli v Rakousku, byli to právě oni, kteří nás spojili s paní Blankou žijící ve Vídni. Ta se již částečně podílí na překládání textů. Rozrůstá se ta naše rodina, není to jenom Soběslav, Tábor, Sedlčany, jsou to také České Budějovice, Jindřichův Hradec, Brno, Klatovy, Plzeň, Benešovsko atd.

Přejeme vám, aby vás texty obohatily a pomáhaly na cestě k Bohu blíž.

PRIORITY SOUČASNÉ DOBY

Otvírám svatostánek a podávám obětní misku se všemi dary, které duchovní přátelé připravili.

Mé milované děti! Když se podíváte ven, vidíte šedou zeď. Když se ale my díváme dolů na Zemi, je zcela tmavá. Jen díky Boží milosti vás vidíme a usilujeme, abychom vám pomohli.

Čas není jiný než tehdy, kdy lidé rozsvítili světelnou jiskru a toužili po Spasiteli, přijď už konečně! Čas i život - boj s vlastním nitrem a tím, co je kolem nás, jsou tak těžké.

I pro vás nastal těžký čas. Milovými kroky postupuje zápas o vše, co člověk potřebuje. Příroda je utiskována a lidé též.

Milost je nezměřitelná - smíte vidět světlo, tušíte velikost a lásku Otce a znáte význam události spasení staré dva tisíce let. Můžete čerpat z toho, co vám přátelé ze světlé oné strany stále přinášejí. Jsou znepokojeni lidstvem, to mi věřte. Přesto se stále snaží! Neustále navštěvují váš svět. Chtějí lidem přinést světlo, naznačit, o co v tomto životě jde.

Blíží se velký svátek vzpomínky na onu důležitou událost, skrze níž mohla být konečně lidem poskytnuta možnost se osvobodit, pokud o to budou sami usilovat.

On to byl, nekonečně velký Otec nás všech, který poslal vysokého anděla do hlubin oznámit, že přichází Jeho syn spasit lidstvo. A že jeden vysoký čistý duch se stal matkou Ježíše Krista. Společně pak posílali lidem světlé myšlenky vyzařující lásku, aby se mohli vnořeni do světla vykoupit!

Mé milované děti! Ne všichni lidé, kteří jdou cestou s vámi, jsou schopni pochopit, co to znamenalo. Ne všichni dokáží pochopit, že Bůh poslal na Zemi Svého prvorozeného syna, samozřejmě s Jeho

souhlasem a Jeho láskou k lidstvu, aby mu v zatížení hmotou přinesl velkou oběť.

Příprava na to musela být speciální. Již narození Marie, budoucí Matky Ježíšovy, byla velká událost, začátek velkého mystéria, které smíte ve vánočních týdnech společně duchovně prožít.

Marie byla své matce darována s myšlenkou, že u ní nezůstane dlouho, protože odejde do chrámu, aby měla možnost nechat bez rozptylování vnějším světem dál klíčit to, co bylo v zárodku do tohoto lidského dítěte položeno: velkou lásku k Bohu, schopnost vnořit se jen do přání Všemohoucího a neprodukovat vlastní přání a požadavky. Být Jeho služebnicí, jen v Jeho milosti, žít jeho přikázání, také ale za to být zalita Jeho nekonečnou láskou. Tak vyrůstalo toto dítě; obdivováno učiteli pro vlastnosti, které si přineslo s sebou do chrámu a jež se stále víc a víc projevovaly a sílily.

Když toto dítě slíbilo Pánu svůj život vést v čistotě, byli učitelé udiveni a žasli. Začali tušit, že v tomto dítěti vězí něco velkého. Ano, velký, čistý duch se obětoval.

Pak přišel čas, kdy dítě, které již nemělo rodiče, muselo odejít a bylo spojeno s jedním mužem. I on byl osvícený, požehnaný, a tak bylo zajištěno, že dál mohla žít v čistotě.

Když hledali v Betlémě možnost se před onou velkou událostí ubytovat, byly pro ně dveře zavřeny. Stejně tak i dnes jsou dvířka většiny lidských srdcí uzavřená pro velkou událost přijetí světa.

Protože byli chudí, dostali to nejubožejší místo. Nikdo se tehdy neklonil na stranu chudých. A dnes? Přiklání se někdo k chudým, mé milované děti? Tehdy i dnes jsou respektovaní a cenění pouze bohatí, ty považujete za něco lepšího. Boj v současnosti existuje a je třeba ho ustát.

V oněch dobách došlo k velkému obratu, kterým jste byli požehnaní. Díky němu dodnes můžeme usilovat získat lidi pro světlo. Dokud to lze, snažíme se pomáhat.

Hledáme všude, prověřujeme, zda nelze přece jen ještě nějaké lidské dítě pohnout k tomu, aby svůj pohled zaměřilo jiným směrem než doposud. Lidstvo je ale stále něčím zaměstnané, plné myšlenek,

hnáno kvůli hmotě sem a tam. Nechce ale pochopit, že to zásadní leží jinde!

A tak prosím, abyste v nadcházejících týdnech, kdykoliv vás to napadne, prosili za lidstvo - aby bylo schopnější přijímat, aby šed', která vás obklopuje, se trochu projasnila.

Pokud si myslíte, že lidé vedle vás by již mohli chápat a přijímat, pak jim předávejte to, co jsme vás naučili.

Příroda je znásilňována temnou hmotou - jedem, který tady všude teče. Lidé ho uvolňují bez zábran, nepřemýšlejí, co tím Zemi způsobí. Jsou zahalení do lži, a proto si myslí, že si mohou dělat, co se jim zachce. Neuvědomují si, že i oni se potápějí. Naopak, chtěli by ještě co nejvíc materie nahromadit. Ale tato hmota ničí všechno čisté. A ten, kdo za tím vším stojí, stále víc usiluje, aby lidi omámil.

Mé milované děti! Neříkám to jen kvůli vám, vím, že díky vám to uslyší i další lidé. Říkám to ale také i ubohým duším, které byly k vám na setkání přivedeny a ještě tomu nerozumí. Aby si uvědomily, o co jde, o co také v jejich bývalém pozemském životě šlo. Nechá-pou, že jsou zahaleny temnotou, pokud jsou nespokojeny s tím, co mají nebo co měly.

Milovaní přátelé! Něco z toho, co mělo být zprostředkováno, jste částečně přijali. Pochopili jste, že i vy, když jste nesáhli po světle, jste napomohli růstu negativity. Neuvědomili jste si, co je v lidském životě cenné!

Nyní víte, proč byl váš stav dosud takový. Nechtěli jste ono svět-lo! Později se ve vás konečně zrodila touha uniknout z prostředí, v němž jste byli lapeni.

Byli jste v něm uvěznění ne proto, že vám ostatní chtěli škodit, sami jste si toto utrpení přivodili, okouzlení hmotou jste netušili, že to sám člověk si projektuje budoucnost. Nejen na Zemi, ale mnohem dál! Nevěděli jste, že se po svém přechodu na druhý břeh odebíráte tam, kam dle kvality svého života náležíte.

Dnes jste zahalení nekonečnou milosrdnou Boží láskou a smíte poznat, že můžete jít jinou cestou. Zdaří se to, jakmile vaše vůle a myšlení budou nasměrovány tam, odkud září Světlo, přichází Lásky, a kde můžete žít v pravdě a moudrosti.

Poznáte, že se to kolem vás a ve vás stále více prosvětluje.

Velikonoce přicházejí! Můžete, opření o své duchovní průvodce, využít tento čas, abyste mohli zažít zmrtvýchvstání našeho Pána, Krista. Přeji vám, abyste se stali lepšími, abyste pilně v tuto dobu prosili za odpuštění a velebili ho. Pak plni vděčnosti můžete čerpat z Jeho spasení a smilování!

Milovaní přátelé! Dobře vím, že v tomto okamžiku nedokážete pochopit to velké, co vám je darováno. Ale věřte mi: Už po přečtení poznáte blízkost milosti a spravedlnost Boží.

Směli jste se dozvědět, že na setkání byla opět přivedena velká skupina. Přišli v mlhách, tušíc světlo, i když ho ještě neviděli a neznali. Byli přivedeni svými duchovními průvodci, kteří byli neskonale vděční, že se to podařilo, že mohou své chráněnce odvést ke světlu. Již na Zemi sváděli za ně těžké boje!

Duchovní průvodci jsou neúnavní! Klepají na srdce svých svěřenců a snaží se je inspirovat - aby přijali moudrost, kterou jim přinesli. Ovšem hmota je pro ně velká překážka.

Lidé nechťejí a neumí naslouchat, pak jsou ovšem zapleteni do všeho, co jim protivník posílá. A ten ve své vychytralosti přesně ví, po čem většina lidí sáhne. Také trápí svými myšlenkami a pocity.

Milované děti, děkujte Otci, kdykoli si všimnete, že jste byli něčeho ušetřeni, a prostě, aby to tak trvalo nadále! Posílejte svá přání a chtění Světlu! Nic na Zemi není pro člověka tak důležité jako Světlo, neboť pak jde člověk k pravdě, zpět do lásky Boží, zpátky do Otcova domu.

A tak radím, darujte velikonočnímu Ježíši všechna svá dobrá přání. Připravte jich co nejvíc. Obdarujte našeho Spasitele, vždyť to byl on, co na sebe vzal onen boj, všechno utrpení Země, protože miloval lid. Stal se lidem bratrem a přítelem ve strádání. Nesl své utrpení kvůli nim, protože sám byl bez hříchů a dalek veškeré tmy i vlastních přání.

Mé milované děti! Přinesl jsem vám obětní miskou, byste z ní vzali vše, co potřebujete. Víím dobře, že potřebujete hodně síly, mnoho víry

i zdraví, abyste mohli působit a pomáhat druhým. Proto žádám: *Všedobrotivý Otče, prosím Tě jejich jménem o Tvé požehnání, o sílu, důvěru a jasný pohled. Ať nazřou pravdu, pravdu přijmou, pochopí a dokážou předat dál.*

Spasiteli, spas Zemi s celým stvořením! Prosíme společně o Tvé velikonoční požehnání. Prosíme o sílu, abychom mohli vše přestát. Matko Marie, spoluspasitelko, prosíme i Tebe o požehnání a Tvé zprostředkování. Předávej, Matko Marie, prosby, které lidé pronášejí, odevzdej je prosím dál Tvému svatému synovi a nekonečnému majestátu Otce!

Radost Velikonoc nechť zaleje vás a vaše rodiny, všechen lid, který jde za světlem, všechny hledající. Mnoho síly a trpělivosti a hodně požehnání těm, kteří jdou ještě tmou! Světlo ať jim zesíleně svítí v této době, ať ho dokáží přijmout.

Velikonoce přicházejí, Velikonoce! Vzkříšení! Světlo lidem na Zemi! Amen.

KRIZE JAKO ŠANCE

S krizí se setkáváme na všech úrovních života:

- *na světové* dochází ke krizi finanční, energetické či ke změnám klimatu

- *na úrovni státu* se jedná o krizi bankovní, ve vzdělávání, kultuře

- *v životě jedince* může dojít ke krizi v rodině, mezi partnery, manželi, v těle. Začíná v pubertě, objeví se uprostřed života, v zaměstnání, v duchodu.

Každá situace, ve které se dosavadní stará struktura láme, vytváří dojem, že se vše hroutí. Člověk v takové situaci ztrácí půdu pod nohama. Důležité je zachovat klid a napnout všechny síly pro nový začátek, který pomůže krizi překonat. A když je zvládnuta, je člověk zocelen a zralejší. Pokud situaci zvládne částečně, vrátí se po jisté době znovu.

Příklady:

Světová hospodářská krize (30. léta 20. století)

Pravé příčiny nebyly pochopeny, a proto se krize vrátila v 21. století.

V r. 1934 v Rakousku vznikla politická krize, vyústila v krvavou občanskou válku. Rozdmýchala ji nenávisť mezi dvěma politickými stranami. Mezitím se přehlédlo podstatně větší nebezpečí, které zemi ohrožilo. Protože se politici nedohodli, došlo k tragédii:

Rakousko bylo vtaženo do hrůzné války a země vymazána z mapy. Teprve po skončení této strašné události, která zanechala milióny mrtvých, se znepřátelené skupiny spojily a země v krátké době vzkvetla a získala stabilitu.

Energetická krize vedla k objevu alternativ - energiím větrným, zemským a solárním.

Osobní krize

V. Frankl např. v nejhorší krizi svého života, která ho kvůli jeho původu zasáhla, zůstal klidný a optimistický. Ačkoliv kolem něho ve vězení panovala obrovská bída a smrt, dokázal v život ohrožujících situacích pozitivně myslet a pomáhat druhým. Po válce se vypracoval na jednoho z nejvýznamnějších psychoterapeutů, a co je nejdůležitější, žil bez nenávisti, nesmiřitelnosti vůči svým trýznitelům.

P. Eberhart zase později přišla při autonehodě o celou rodinu. Těžkou osobní krizi zvládla díky víře v Boha, a ačkoliv měla se svým zemřelým manželem silný citový vztah, založila nový partnerský svazek, což někteří pokládali za nevěru.

Nakonec naše *G. Weidner*. I ona se vlivem smrti milované dcery dostala do těžké životní krize. Svůj život poté založila na zcela jiných hodnotách: prodala prosperující firmu a začala se zabývat výhradně důležitými hodnotami života. Založila nakladatelství a s nadzemskou pomocí vydala padesát cenných knih, což je z mého pohledu na celém světě ojedinělé. (viz autobiografie *G. Weidner*: „Ohněm pozemského života ke světlu“)

Vše nedokonalé je třeba zkoušet, protože bez prověřování neexistuje duchovní pokrok.

Je to jako ve škole. Aby se vědní obor a dovednost správně zvládly, aby se získala jistota, je potřebná zkouška. V životě se máme naučit chování v souladu s Boží vůlí. Žáci, kteří učební látku správně zvládli a umí ji též používat, se těší, že mohou své schopnosti prokázat, že ukáží, co v nich vězí. Ti druzí se toho obávají. Náš život je škola, jejímž učebním cílem je dosáhnout jednoho dne dokonalosti.

Planeta Země je školkou pro nezralé duše. Ovšem od Kristova činu spásy mají všichni, kdo chtějí, možnost nastoupit cestu zpět k Bohu. Úspěšné zvládnutí zkoušek ukáže, zda to mysleli vážně.

Protože jsou zatíženi z průběhu bytí velmi závažná, je nemožné během jednoho pozemského života vše odčinit. K tomu je třeba více existencí.

Vysoké duchovní bytosti sloužící z lásky Bohu se v souladu se zákonem solidarity láskyplně ujímají padlých sourozenců a vypracovávají pro ně plán nápravy, umožňující jim postupně se navrátit do dávné duchovní vlasti. Z něho jsou pro každou jednotlivou existenci, jedno zda materiální či jemnohmotnou, sestavovány plány dílčí. Každý pozemský život se může srovnávat s jednou třídou pozemské školy. I v něm se má naučit daná učební látka a dosáhnout učebního cíle.

V životním plánu jsou stanoveny základní zkoušky a osudové situace, které je třeba zvládnout. Byl vypracován se souhlasem fluidálních lidí, bytostí, jež se chtějí inkarnovat. Kvůli tomu se na základě zákona podobnosti setkají v nadzemské sféře a důkladně se na svůj pozemský život připraví. Je jim podrobně vysvětleno, na čem bude v pozemském životě záležet a s jakými potížemi musí počítat. Jsou prozkušovány, aby se jim nestalo, že by se vydaly v oblasti, v níž vládne Lucifer, do nebezpečí.

Fluidální lidé, kteří se chtějí inkarnovat, mají ve svém vyšším vědomí všechny znalosti a přinesou si je při svém zrození na Zemi s sebou. Přesto jen výjimečně se podaří je plně dostat do vědomí. A ještě těžší je předsevzetí převést v čin.

A tak bychom mohli jmenovat další, kteří se postavili ranám osudu a život úspěšně zvládají.

Krize nejsou nic jiného než těžké zkoušky, které otřesou životem. Zkoušky přicházejí po celou dobu existence, dokud se nedosáhne dokonalosti. **Kdo má dobrou vůli, je veden, kdo je zarputilý, je však obrušován, vlečen!**

Potřebujeme být neustále burcování průběžně přicházejícími podněty zvenčí – ty nás posouvají k cíli.

Problémy, zkoušky a krize prověřují. Tehdy rozšiřujeme vědomí a stoupáme na životní cestě. Pokud bychom byli vyspělejší, věděli bychom, jak se chovat. Ale ani tehdy bychom nebyli ušetřeni zkoušek a krizí.

Také negativní bytosti se na člověka zaměřují, protože

- se chtějí dostat k jeho cenné ódové síle, umožňující jim být činné na Zemi. Svoji vlastní totiž dávno prohrály.

- chtějí výše vyvinuté bytosti přetáhnout alespoň dočasně na svou stranu.

Krize k našemu stupni života patří, proto je důležité vědět, jak se zachovat, abychom ji zvládli tak, jak si přeje Bůh.

První velkou zkoušku jsme bohužel kdysi v rajských světech nezvládli. Ačkoliv jsme byli prvorození varováni, nechali jsme se svést a Bohu a Kristu nezůstali věrni. Když jsme si své pochybení uvědomili, bylo pozdě. Tehdy jsme prožili svoji první velkou krizi. Jiné, výše vyvinuté duchovní bytosti z ní ale vyšly posílněny.

Ani další různé zkoušky jsme nezvládali, a proto jsme padli až k Zemi, jedné z nejnižší vibrujících planet Univerza. Proto v rámci našeho opětovného vzestupu **musíme počítat s častými zkouškami. Pokud se však správně zachováme, nemusí vyústit v krizi.** Snažme se je úspěšně zvládat, přicházejí zákonitě.

Také člověk Ježíš byl vystaven mnoha zkouškám. Ovšem obstál při nich, včetně té poslední, a tím prokázal padlým bytostem největší službu lásky. My, padlé bytosti, jsme si svoji situaci na rozdíl od Ježíše přivodili sami.

Bohužel i já tak dopadla. Dokud se člověku daří dobře, nemyslí na Boha, ani na svůj duchovní vývoj. Teprve v nouzi sáhne na osvědčený prostředek dětských let, na modlitbu. Ačkoliv jsem měla z náboženské výchovy duchovní základ, ustupovala má víra stále víc do pozadí. Žila jsem jako většina: zabývala se rodinnými problémy a problémy v zaměstnání. Abych své svědomí uklidnila, zašla jsem občas do kostela.

Stále víc jsem však začala přemýšlet o smyslu a účelu pozemského života. Tyto otázky mi neuměl nikdo uspokojivě zodpovědět. A já je potlačovala, protože všední den mi zabíral velmi mnoho času.

Teprve díky dvěma úmrtím v mé rodině jsem byla drsně vyburcována z duchovní letargie. Reagovala jsem tak, jak to bývá - byla smutná, zoufala si. „Proč právě mně byla uložena tak těžká zkouška?“ ptala jsem se.

Důsledkem toho jsem tělesně a duševně těžce onemocněla. Trýzeň byla tak velká, že jsem nemohla vykonávat své zaměstnání, každý pohyb mi působil bolesti, léky nezabíraly. Byla jsem v koncích. Abych přišla na jiné myšlenky, začala jsem číst stovky ezoterických knih v naději, že mi pomohou. Pomalu ve mně rostlo poznání, které jsem, i když utlumeně, dlouho v sobě nosila. Uvědomila jsem si, že:

- Tvůrce, ve kterého jsem od dětských let věřila, skutečně existuje.
- hmotné tělo je pomíjivé, ale duchovní část člověka žije věčně.
- před současnou existencí jsme již žili vícekrát, i že
- Země ve stávající formě již nebude dlouho existovat. Proto co nejrychleji musím od základu změnit život a obrátit se k Bohu.

Bohužel mezi knihami nebyla jediná, s níž bych mohla zcela souznít. Každou jsem po přečtení zklamaně odložila. Nakonec jsem zoufale, horoucně prosila, aby mi byla ukázána pravda. Slíbila jsem, že když ji najdu, začnu se opravdu snažit.

A pak to přišlo: Vlivem týdny trvající nemoci mi stála práce a já se bála, že nadřizení se mnou ztratí trpělivost. Překonala jsem proto bolesti a dovlekla se do zaměstnání.

Tam mě čekala laskavá kolegyně, projevila soucit a řekla, že se za mě lidé na jedné přednášce modlili. Vyhrkly mi slzy. Byla jsem hluboce pohnuta, že v této sobecké a konzumní době ještě existují lidé, kteří se modlí za druhého. Byla jsem dojata.

Další den jsem šla do knihkupectví. Do očí mi padla kniha s černými deskami a s červeným nápisem: „Konec je tady!“ Fascinovaně jsem po ní sáhla, vždyť od svých sedmi let jsem měla živé noční můry, v nichž jsem neustále viděla „zánik světa“.

Celou noc jsem tuto strašnou knihu četla. Autor tvrdil, že konec světa je bezprostředně před námi a ví, vzhledem k tomu, že byl unesen, jak bude probíhat. Kniha mě silně rozrušila. Úplně vyčerpána a otřesena jsem přišla druhý den do práce. „Margarethe, co je s tebou?“ ptala se dobrá přítelkyně. Vyprávěla jsem jí o všem. „Proč čteš takové knihy?“ podotkla. „Protože chci konečně vědět pravdu,“ vypadlo ze mě mezi slzami. Podívala se na mě zkoumavě a po chvíli řekla: „Zítra ti přinesu jinou knihu.“ Slovo dodržela. Další den mi položila malou, útlou knihu do rukou. Hned po přečtení několika stran jsem poznala, že jsem našla přesně to, co jsem mnoho let sháněla.

Vše, co jsem tušila, bylo v textu potvrzeno. Existují bytosti, které ve svém vývoji stojí vysoko nad námi, lidmi. Jsou to Boží poslové a pověření Bohem a Kristem předávají lidem sdělení. Používají k tomu lidského prostředníka, médium. Z každické stránky knížky ke mně vyzařovala láska.

Vyhledala jsem telefonní číslo vydavatelky a zavolala jí, aby mi vysvětlila, jak se dostala k takovým informacím. Cítila jsem lásku, která ke mně proudila, když mně, začátečníci, trpělivě a jednoduše vysvětlovala základní pravdy.

O trochu později bolesti skončily. Má vděčnost Bohu neznala mezí a já milou kolegyni prosila, aby mě do tohoto nádherného vědění zprostředkovaného Božími posly zasvětila. Byla jsem přivedena k prameni pravdy a lásky, z něhož obsah knihy pocházel a který můj život tak nádherně a od základu změnil.

Seznámila se s lidmi snažícími se rady duchovních učitelů přeměnit v čin a následovat podobně jako původní křesťané našeho Pána a Spasitele.

Od té doby se můj život změnil. S pomocí láskyplných bližních a hlavně duchovního světa se mi podařilo dostat z bahna, do něhož jsem klesla. Od té doby jsem šťastný, spokojený člověk.

V hluboké vděčnosti a lásce toužím předat dál svým milým pozemským sourozencům drahocenné duchovní informace, které mě osvobodily z těžkého zármutku a soužení.

Lidstvu má být dáván z univerza častý důkaz zachytitelný hmotnými smysly. K tomu je však třeba lidské životní síly a tu snáz uvolňují senzitivní lidé. Tehdy vlivem většího či menšího zhuštění tyto jevy zahlédnou či zaslechnou.

Pamatujme, že negativní síly nemají zájem na tom, aby lidé při svých zkouškách obstáli, a proto na ně útočí. Pokud jejich vlivu podlehnou, může se lehce stát, že se dostanou do krize.

Naši Boží poslové vysílání Kristem velmi dobře vědí o možných krizích, potížích a nesčetných pozemských zkouškách. Radí proto použít **pět zbraní světa:**

1. Silná vůle vynakládáná správným směrem

Mnoho lidí ji sice má, ale vynakládá ji sobecky na získání výhod na úkor druhých. Pak se ovšem nejedná o zbraň světla, ale tmy.

2. Pravá nezištnost a obětavost

Takový člověk již nemá hmotná přání a na Zem se již neváže.

„Nestarejte se o život, co jíst, ani o tělo, co obléknout. Pozorujte polní lilie. Ani Šalomoun v celé své nádheře nebyl tak oblečen jako jedna z nich!“ řekl Ježíš.

Kdo nechá Boha se o sebe starat, ten je připraven si pomalu osvojit dokonalou nezištnost. Pokud už člověk nemá přání ohledně materiálního života, pak na něho přes tyto spouštěcí body nemohou negativní síly zaútočit.

3. Znalost duchovních souvislostí

V opačném případě si člověk v době zkoušky bude velmi těžce počínat.

4. Víra

Znalosti jsou sice nutné, ale víra, že v těžkých situacích jsme vedeni Bohem (jeho posly), je lepší. Mělo by se ovšem jednat o víru živou, protože lze často pozorovat, že lidé jsou sice věřící, ale v pravých zkouškách přesto selhávají. Pak jejich víra jsou jen mrtvá písmena.

5. *Bezpodmínečná důvěra v Boha, oddanost Bohu*

Tu je nutné v sobě vypěstovat. Člověk tehdy může během zkoušek intenzivněji cítit blízkost duchovního průvodce, který mu skrze inspirace ukazuje cestu, jak zkoušku podle Boží vůle zvládnout. Je ale spravedlivé, že také druhá strana, negativní síly, smí zasáhnout. To se dá při každé pomoci shora zřetelně poznat.

Ježíš, když visel na kříži, náhle přestal vnímat blízkost Božího duchovního světa jindy ho stále obklopujícího. Toto byla velmi těžká zkouška. V jeho slovech je to jasně vyjádřeno: „Bože můj, můj Bože, proč jsi mě opustil!“ Z toho lze poznat, že i On se nacházel v krizi.

Po každé zvládnuté zkoušce se stoupá vzhůru, přichází svítání. Pokud člověk obstojí, zrušil příčinu, když se však dopustí stejné chyby, vytvoří se opět příčina nová.

Všechny padlé bytosti podléhají zkouškám, dokud se nevrátí tam, kde opustily řád Boží. Výjimkou je tzv. duchovní alchymie: „**Kdo hodně miluje, tomu se hodně odpustí.**“

Druhy zkoušek

a) ***Zákonité zkoušky.*** V našem životním plánu existují určité zkoušky. Jsou nám předem ukázány. Jejich poměr závisí na duchovním vývoji, popř. i na tom, kolik si jich bytost pro tuto inkarnaci předsevzala.

Při zvládnutí první zkoušky je tento úspěch zaznamenán, jsou zohledněny okolnosti a výchozí situace.

Pokud člověk splní podstatné úkoly, které si předsevzal, ale je ještě třeba vyřešit další, pak aby více pochopil, přicházejí dvě možnosti:

- prodloužení pozemského života zásahem duchovního světa,
- duchovní vzdělávání v nadzemí.

b) Přitahované zkoušky. Zákonité zkoušky činí jen malou část (cca 15 %), všechny ostatní si člověk přitahuje vlivem

- nevědomosti, a tedy chybných reakcí,
- sugescí a manipulací negativními silami.

Tento druh zkoušek, např. utrpení, nemoc, tíseň, je dokonce nebezpečnější než zkoušky zákonité, protože na ty byla bytost v souladu s Božími zákony připravena. Další problém spočívá v tom, že se člověk častým klopýtáním v mnoha případech vůbec nedostane k zákonitým zkouškám, ačkoliv kvůli nim na sebe vzal pozemský život.

Příčiny přitahovaných zkoušek jsou často:

- v nedostatečné čistotě duše,
- v neúplných duchovních vědomostech,
- v nedostatečném pochopení situace s jejím podceněním,
- v negativním myšlení.

Pak se ovšem člověk stále zatěžuje a znovu rodí na Zem. Kdybychom pracovali dobrovolně na svém zlepšení, ušetřili bychom si mnoho zkoušek a krizí. Problém, který máme vyřešit, se nám stále, a to dokonce v silnější podobě vrací. Nemůžeme mu uniknout, ačkoliv po tom toužíme.

Zkoušky v důsledku kolektivní karmy

Vztahují se na národy, skupiny národů, náboženská společenství, rodiny a mohou vyústit do krize. Vyplynávají z pochybení, kterých se člověk dopustil společně s jinými. Stačí, když se mlčky snášá nepravda nebo podporuje slovy či myšlenkami. Bývalí původci se později dostanou do role oběti. Vše, co v naší zemi pociťujeme jako nedobré, má karmické příčiny. Současné okolnosti se vyvíjejí podle toho, jakou roli jsme kdysi přijali. Důležité je, abychom se nyní již správně chovali, byli neutrální a nepřidali se ke všudypřítomné kritice.

Globální zkoušky a celosvětové krize

Žijeme v tzv. konečné době. Dříve než jsme vstoupili do inkarnace, věděli jsme, co nás čeká. Dodnes jsme ale nezvládli se vyvíjet tak, abychom mohli dát Zemi navždy sbohem.

Globální zkoušky již začaly, ale ještě není dosaženo vrcholu. A lidstvo bohužel ve velké míře stále víc holduje materialismu a egoismu. Aby se konečně upamatovalo na pravý smysl svého pozemského života, lze očekávat, že dojde k silnému vyburcování.

V mnoha oblastech světa začala již apokalypsa formou válečných střetů, přírodních katastrof, hospodářských krizí a politických převratů. Mnozí jsou ochotni považovat katastrofy za trest Boží na základě bezbožného chování lidstva. Ale Bůh netrestá, je čistá láska, ovšem Jeho zákony dopadají, působí.

Události, které teď přicházejí, mají dva důvody: Jednak jsou logickým vyústěním zákona příčiny a důsledku (lidstvo sklízí to, co za celou svou dobu zaseto). Jsou ale také nutné pro přeměnu, očistu a zvyšování vibrací Země. Tou měla dávno projít, ale z milosti a slitování Tvůrce byla stále odkládána. Nyní to již začalo, ale mnozí ji stále ještě nepoznávají nebo nechťejí pochopit.

Jak vážná je doba, ukazuje skutečnost, že všichni Boží poslové, kteří pečují o lidi, jsou v této době krize důkladně školeni, a to dokonce samotným Kristem. Chťejí lidstvu ještě skrze inspirace dát šanci k obratu.

Nejbezpečnější prostředek, jak při nadcházejících těžkých zkouškách obstát, je následovat už teď Krista tím, že se budeme navzájem milovat.

Moc bych si přála, abychom otevřeli svá srdce, naplnili je radostí, štěstím, harmonií, láskou k sobě, ke svým bližním, ostatním lidem, k celému světu. Odhodme všechny zloby, křivdy, odpusťme sobě, odpusťme všem a prosme i je za odpuštění. Žijme přítomností, tady a teď, a zaměřme se na své nitro. Snažme se být lepšími, pracujme na sobě, na svých slabých stránkách a pomáhajme druhým. Příkladem pro ně můžeme být, když jim ukážeme, že žít se dá čestně, v pravdě, lásce, vnitřním míru, s úsměvem na tváři. Pojdme spolu ke světlu! Ke Kristu a k Bohu. Právě to je odpověď na otázku po smyslu života. Jít duchovní cestou v lásce přímo k našemu Otci. Pak v sobě nalezneme klid, bezpečí a pravé štěstí, nespočívá to v honbě za penězi a majetkem. Zastavme se, zklidněme a rozhodněme se srdcem!

Přátelé, obejměme se v duchu a vysílejme si navzájem proudy světla a lásky.

Vím, že touto cestou již mnozí jdete, ale právě teď můžeme tímto nebo podobným způsobem oslovit i další vnímavé duše.

ODDANOST BOHU

Téma pro váš vývojový stupeň náročné. Žijete totiž mezi lidmi užívající výhradně rozumové myšlení, zabýváte se hmotou a neznáte radost z duchovních objevů. Těžké je žít ve světě, kde vládne temnota, kde jsou v menšině ti, kteří vědí, že duchovně porostou, pokud budou myslet láskou.

Co je duchovní růst? Snažit se po příchodu z nadzemí na Zem jít k Bohu blíž. Kvůli tomu také Stvořitel stanovil zákon solidarity: výše vyvinutý má pomáhat nižším. Tím poroste kvalita celého Díla. Pokud si toto bytost neuvědomí, postrádá Stvořitelovo dílo smysl.

Snadné to však není. Mnozí, co ještě nedávno seděli se sv. Josefem v nadzemí a vrátili se do těla, na všechno zapomněli. Proč? Takové poznání vstřebává duchovní paměť, tělesná to neumí. Radost žitou v nadzemí nelze přitáhnout dolů. Nedá se materializovat rozumovým myšlením, má totiž vyšší vibrace. A radost prožitá rozumem má jenom krátké trvání.

Pak ovšem člověk vracějící se zpět je chudý na vzestup.

Daří se vám dobře, užíváte si, a co přijde pak, vás nezajímá. Tak se chová většina lidstva.

Často pak mluvíme dokonce ke kamenům – jednak mají také duši a někdy jsou v nich uvězněny duchovní bytosti, které měly určité problémy. Proto byste se měli zamyslet, zda jste pro svůj růst do dnešního dne využili to, co nabízela vhodná výchova či váš duchovní průvodce.

Až člověk odloží tělo a zjistí, co všechno promarnil, zažije velikou bolest a žal. „Měl jsem to tak připravené, mohl jsem duchovně zrát a vystoupit proto nyní do krásné sféry. Ale já bojoval proti pozemským problémům a byl mnohdy hluchý a slepý vůči inspiracím svého duchovního průvodce. Trval jsem jen na svém.“ Tato bolest trvá dlouho a vyvolává touhu vše napravit.

Uvědomte si, že radost ze života můžete zažívat již na Zemi! Ale mnohem větší radost prožije bytost, pokud udělala velký duchovní pokrok, v nadzemí. Tam se všichni radují, že splnila důležitý úkol.

Dnes tu není dobrá vibrace. Budeme vám tak dlouho sloužit, dokud to bude možné, ale nenecháme se od některých z vás nutit. Jsme svobodná dítko Boží, vy také. Můžete dělat, co chcete, ale napadnou-li vás negativní síly, nebudeme schopni vám pomoci. Přestože byste to potřebovali.

Vnímám, že alespoň u některých z vás má slova padla na úrodnou půdu. Pokud alespoň pár z vás se s plnou oddaností otevrou vůli Otce a budou ji respektovat, protože je to nejlepší pro nás všechny, bylo dobré, že jsem o tom promluvil.

Neobávejte se budoucnosti. Nedovolte, abyste se zaobírali minulostí. Vždyť je pryč! Budoucnost si můžete vylepšit, a tak se jí nebojte!

Bůh, náš Stvořitel, a Kristus skuteční v budoucnu věci, které vás uvedou v údiv. Užasnete, jak je možné na Zemi tak mocně zasáhnout. Přijměte tuto informaci jako světlo, hvězdu ozařující vaši cestu. *Boží láska je silnější než moc temnoty, silnější než všechny hříchy a omyly minulosti, než každý odpad Jeho dětí. Láska Boží vše prozáří a děti své osvobodí. Bůh skrze Krista vám posvítí a povede tam, kde už nejsou slzy, těžkosti a lidé své bytí prožívají plni dobré vůle a oddanosti Bohu. Amen.*

Pečuj o své myšlenky, neboť se z nich stanou slova. Pečuj o svá slova, neboť se z nich stanou skutky. Pečuj o své skutky, neboť se z nich stanou zvyky. Pečuj o své zvyky, neboť ty Ti utvářejí charakter. Pečuj o svůj charakter, neboť ten Ti utváří osud. A osud to je Tvůj život. Jaký je smysl života? Být šťastný a užitečný. Čím více se staráš o štěstí druhých, tím silnější je Tvůj pocit blaha. Mnoho nemocí lze léčit jediným lékem a tím je láska a soucítění. Soucit a snášenlivost nejsou znamením slabosti, ale znamením síly.

Tibetská moudrost

ZE ŽIVOTA

Božský posvátný mír nechť je s vámi. Ať se rozlévá ve vašem vědomí, duchovním dechu vaší duše i duchovní mysli - taková je Boží vůle. Platí pro vás, viditelné, i pro ty, kteří zde nejsou, ale slaví s námi. Mír tedy buď s vámi. Duchovní slovo, jemuž mnozí nevěříte, přesto působí. Duševní klid nechť je s vámi. Také duchovní moc a síla, kterou jsem vám přinesl ze své domoviny. Nechť se ve vás rozlévá mír, budete ho potřebovat.

Zdravím všechny vyzdobené duše, také dušičky květin zdobící naši bohoslužbu. Prosím naše duchovní lékaře o paprsky míru, lásky a harmonie pro ty, kteří tu nemohou být s námi.

Dostal jsem od Josefa z N úkol: Minule (viz R67, Lidské myšlení) jsem vysvětlil vznik rozumového myšlení. Vzniklo jako protiklad myšlení v lásce a týkalo se Lucifera. Nechci se opakovat, ovšem vaše vzpomínky jsou slabé.

Abyste pochopili, musím použít rozumové vyjádření. Co využijete, záleží jen a jen na vás. Duchovní učitelé nikoho do ničeho nenutí, tak se nechováme.

G. Weidner

Nyní k milé sestře Gisele. Vykonala záslužnou práci a bude do svého přechodu v bezpečí. S pomocí Laurentia chtěla za každou cenu ještě vydat padesátou knihu. Přestože byla nemocná, vlivem její pevné vůle se to podařilo. Nyní zcela správně své nakladatelství zrušila.

Proč dokázala vydat tolik knih?

Za prvé je to silná osobnost a jejím mottem bylo: „Nic nechci promeškat.“

Za druhé se nebála obětovat pozemské jmění na to, o čem byla přesvědčená, že přinese požehnání lidstvu.

Za třetí byla na sebe přísná, důsledně kontrolovala myšlenky a pocity, aby úkol, který si zvolila, splnila. Proto jí mohli Boží poslové, zejména Laurentius, pomáhat natolik, že se toto grandiózní dílo zdařilo.

Od nás chtěla pouze úvod a název knihy. Nedotazovala se, pracovala samostatně. Díky tomu se k ní Satan ani další negativní síly nedokázali dostat. Samozřejmě projevila přání, aby se ve svém vysokém věku ještě uzdravila, ale nakonec uznala, že to její tělesný stav nedovoluje. Nyní očekává přechod do nadzemí, ovšem ještě zcela připravená není. S přibývajícím tělesnou slabostí bude ale člověk s pevnou vůlí připraven.

Mnozí ji mají v paměti jako přísnou a více méně obtížnou ženu - pocházelo to z její důsledné kontroly myšlenek a pocitů. Nepropadla proto temným silám a její dílo nebylo předčasně ukončeno.

Josef z N. není nakloněn tomu, aby někdo další knihy vydával. Vznikly by problémy, disharmonie. Především by se ale vytvořila vibrace, v níž už bychom nemohli s vámi pracovat. Pak by tato setkání skončila. Nikdo z těch, kteří připadají v úvahu pro další vydávání, nemá takovou sebekontrolu, jakou má sestra Gisela. Záleží to na vaší svobodné vůli, ovšem Josef z N. vidí v sepisování dalších knih riziko vlivu nepříznivých bytostí.

Mezitím se v sále zlepšila vibrace, proto se ještě jednou vrátím k tomu, proč nemá být vydána nová kniha. Vyzařování sestry Gisely bylo dobré, mohla ho proto předávat do svých knih. Nyní mezi vámi vládne disharmonie ohledně vydání knihy nové. Nestojí za tisk ani papír, abyste se zatížili. Předávali byste slova, ovšem ne vibraci potřebnou k duchovnímu zrání.

Děkuji za pozornost. Mrzí mě, že se někteří z vás cítí dotčeni mým postřehem, že si nepamatují výklad o rozumovém myšlení. Vůdci negativních sil se tak snaží naši společnost zničit. Takže pamatujte, čím méně třecích ploch, tím lépe.

Izrael

12-2012: Minule jsem vás prosil, řka: „Modlete se za vlast, v níž žil Ježíš, Marie, mé děti, já a další lidé dobré vůle“. Bohužel tak činili málokteří. Z duchovního pohledu jsme opět odvrátili válku. Ale nyní je zde větší riziko. Potřebujeme tedy více vašich modliteb, a to nutně! Je snad tak těžké před spaním vyslovit krátkou modlitbu k Pánu? „Můj Ježíši, věřím v Tebe. Pomoz své vlasti, kde jsi svého času žil!“ Je to tak těžké? Nebo se vám nechce! Nastane-li moment, kdy síly temnoty překvapí pozemské mocné, pak to pocítíte i vy. Proto vás úpěnlivě prosím o krátkou modlitbu: „Ježíši, věřím v Tebe, prosím o mír.“ Děkuji za ochotu.

Sešit Josefa z Nazaretu

Raduji se z toho, co rozesíláte po dlouhá léta pomocí obrázku na obálce sešitu „Josef z Nazaretu“. Dlouho a s radostí jste na něm pracovali. Proč ho nyní chcete měnit? Vždyť obraz, přestože neodpovídá mé nynější podobě, pomáhá. Jsem vděčný za každický impuls. Lidé vědí, že v tomto sešitě najdou pro svůj vývoj duchovní potravu i že pomůže zvroucnit jejich nitro. Získávají stravu pro budoucí bytí, chtění, poznání. Ale záleží na vašem rozhodnutí.

Ochrana společenství

Jednu prosbu mám. Je více či méně nebezpečné, pokud do svého středu pozvete známé osobnosti. Pak přijdou novináři hledající senzace a my bychom už naše sdělení nemohli předávat. Máme Kristem uloženo v tichu a klidu předávat poselství. Šíří se do mnoha zemí, lidé se z nich těší.

Nášim úkolem, milí sourozenci, je zprostředkovávat duchovní potravu. S velkým úspěchem dokázalo celé společenství – ti, co už odešli na onen svět, i ti, co jsou zde, že se vyplatí ji v sobě zpracovávat, prosvětlit jí životní stav, a tak posouvat zrání duše. Dokud to bude vůle Boží, budeme v tom pokračovat. Proto je nutné, abyste pracovali a působili v jednotě, ne proti sobě. Říkám otevřeně, existují situace, kdy se jednotlivé osoby snaží o změnu vibrace společenství. Dnes je to vyrovnanější a to nás těší.

LIDSKÁ PŘITAŽLIVOST

Jak vidíte, moji milí, musím se přidržovat stolu, protože neovládám tělo jako ti, kteří už vás dlouho navštěvují. Já přicházím málokdy.

Každé stvoření dostalo od Stvořitele život. Málo vyvinutí vyvíjejí svoji duši skrze neustálá znovuzrozdávání. Lidská duše byla z velké části zatížena odpadem od Boha a zákonitě zátěž nosí s sebou. Každý ji musí zmenšit nebo se jí zbavit pouze sám. Snadné to není, vím, vždyť jsem byla také člověkem. Nejlépe jsem se cítila, když byl u nás na návštěvě Ježíš se svými učedníky. Jeho vyzařování dávalo našemu nitru podnět k duchovnímu probuzení. Co tím myslím?

Každý člověk hledá u sourozenců, zvířat, rostlin dobré vyzařování. Cítí se jím přitahován a ladí se k němu. Tímto způsobem vás naplňuje dobrá kniha, zvíře vítající vás s rozzářenýma očima a očividně se dobře cítící ve vaší blízkosti nebo sourozenec s vibrací podobnou vaší. To vše jsou důležité „drobnosti“.

Člověk není stroj. K tomu vás to netáhne – leda v případě, že jsou vašimi koníčky, zálibami. Ale i toto souvisí se zráním, protože je v tom láska. A kdo ji má, ten se rozvíjí. Týká se sice hmoty, například aut, ale i forma lásky se vyvíjí a chrání vás. Je to pro vás nové? Ale je to tak. Nesmíte zapomenout, že nežijete na Zemi pouze vy. Dokonce je zde víc bytostí, které nevidíte - jsou buď věrné Bohu, nebo přívrženci temných sil.

Když o tom začnete přemýšlet, zjistíte, že se mnohdy stýkáte se sourozencem, zvířetem či květinou jen ze zvyku, který má k lásce daleko. Jedná se o egoizmus, svéhlavost či nároky na sourozence či rostlinu. Tehdy od nich chcete něco, co neodpovídá vaší niterné hodnotě. Proto je důležité pozorovat vlastní myšlenky.

Milí přátelé, nejsem dosud zasvěcena do všech oblastí duchovního vědění, ale jedno vím: Vnitřní probuzení je tvrdá práce. Pro vás

těžší nežli pro mě, protože zapomínáte vstupovat skrze šestý smysl do vyšší dimenze. Jste zahlceni pěti smysly. Přesto láska Stvořitele vám dovoluje šestý smysl vyvíjet. Záleží na vaší ochotě a připravenosti duchovně růst.

Vaším cílem je znovu probudit své nitro a osvobodit se od všeho, co brání se dostat Bohu blíž. K tomu potřebujete dobré pomocníky. Ne takové, co hezky mluví či vás orientují na pozemský svět. Ty, kteří své nitro probouzí, nepoznáte podle vzhledu. Prozradí je však jejich slova, vyzařování, myšlenky. Člověk s rozvinutým šestým smyslem pozná, u koho je pravda.

Jen soustavná práce na vás samých vám zajistí budoucnost sloužící probuzení na Zemi a duchovnímu zrození v nadzemí. Proto odložte egoizmus a nic si nenamlouvejte. Získávejte sourozence svým vyzařováním pro Krista. Každý dobrý skutek, působení a myšlenka pomohou probudit vaše nitro.

Děkuji těm, kteří se pro to rozhodli. Těší mě, že mé myšlenky přinášejí plody. Tehdy se duchovní společenství rozroste a my dostaneme dalšího sourozence, skrze něhož můžeme na Zemi působit.

Kdo se bude snažit, toho můžeme osvobodit. Na to vám dávám své slovo. Být duchovně čistý znamená, že se vámi budou zabývat mnohé duchovní bytosti a sám Otec nebeský se bude z vašeho vývoje radovat.

Berte na sebe břemena jedni druhých,
tak naplníte zákon Kristův.

Galatským 5,2

ROZHOVOR S NEVĚDOMÝM PYTLÁKEM

V: vedoucí jménem Josef

D: duše

D: (mluví plynne a sebevědomě) Cha, tomu myslivci jsem to ale ukázal. Zabil jsem ho. Jelen s parohy patří přece mně. Jó, člověk musí být holt zkušený a ještě dobrý pytlák (otočí se na duše, které přišly s ním), vidíte kluci? Sice jsme občas seděli v base, ale museli nás zase pustit. A my jsme si obstarali lepší zbraně - s dalekohledem a s nočním viděním. Umíme je rychle rozložit a schovat. Kampak na nás myslivci s jejich primitivními ručnicemi. To my, pytláci, jsme mocipánové v lese. Patří nám každý jelen, srnka či kamzík. Dostaneme je, kdykoliv se nám zachce. Odběratelů máme nad hlavu. Rvou nám parohy z rukou a platí v hotovosti. V noci policie nehlídá, a tak v klidu střílíme. Jeden výstřel, jeden pád a zvíře je mrtvé. Přátelé, takový život se mi líbí! Chtěl bych vidět ty, kteří si myslí jako ten myslivec, že nás dostanou. Myslivci nepomohl ani jeho pes, protože ho umíme svést ze stopy. A myslivec byl najednou sám, a tak jsem ho odpráskl. Pak stojí v novinách: Pytlák zastřelil myslivce a beze stopy zmizel. Cha.

V: Chtěl bych s tebou mluvit.

D: Ty nejsi myslivec. Tak příjemně se mnou žádný myslivec nemluví.

V: Já bych ale s tebou chtěl mluvit.

D: Dobře, ale kdo jsi?

V: Jsem mluvčí křesťanské skupiny.

D: Ale, ale.

V: Žijeme dle Ježíšova učení.

D: Co znamená křesťanský? A když už jsme u toho, nenechává Bůh růst zvířata i pro nás? Proč jenom pro panstvo? To chce jen bužirovat.

V: Ty ses neučil, že nemáš zabíjet ani krást? Nikdo ti to doma či ve škole neřekl?

D: Tak poslouchej: Stvořitel dal zvířata, rostliny atd. nám všem.

Někdo pracuje tak, jiný onak. Co myslíš, jak by to dopadlo, kdyby všichni pracovali stejnou metodou?

V: Ano, ale ne každý může mít vše, co má druhý.

D: A o to jde! Jeden má toho v oboře příliš, a tak druhý to chce mít také. Rozumíš tomu?

V: Ano.

D: Spravedlnost. Ty mluvíš o Bohu, ale on přece chtěl spravedlnost. A v Bibli stojí, že Izraelité museli každých 50 let vše vrátit, aby byla vyrovnanost. To koukáš, co toho vím!

V: Ano, mnohé víš. Ale upravuješ si to ve svůj prospěch.

D: Ve stopách Boha, znáš to?

V: Ty myslíš, že jdeš ve stopách Boha, když jdeš do lesa a zabíjíš zvířata, ačkoliv bys neměl?

D: Už jsem ti přeci říkal, že toho panstvo má moc a my málo. A to není spravedlivé.

V: Nezajímej se o ty, co toho mají moc. To je jejich problém. Myslíš, že jsi žijící člověk?

D: Vždyť vidím myslivce ležet v písku.

V: Bůh tě postavil do této situace a měl bys z ní vytěžit to nejlepší.

D: To přece dělám. Beru ohled i na své kamarády. A dávám dál to, po čem touží bohatí. Oni žijí po šestnáctěacích či čtrnáctěacích. A taková kamzičí štětka, to je znamení boháčů. Normální člověk si ji dovolit nemůže. Takže jsem spravedlivý.

V: A kdo ti dal jistotu, že jsi spravedlivý?

D: Princip rozdělování.

V: Takže tys skálopevně přesvědčen, že to, co děláš, je v pořádku. I to, že jsi zabil myslivce.

D: A není to poprvé.

V: Ale určitě ses učil, že člověk nemá jiného člověka zabíjet.

D: Ale já to přece udělal v sebeobraně! Buď on, nebo já. Vyhraje, kdo rychleji vystřelí.

V: Ale on by tě nezastřelil, jen zajaal a řekl, že tohle nesmíš dělat. Pak by tě zavřel.

D: No, zavřený jsem už několikrát byl.

V: A nepoučil ses z toho?

D: Naopak, v base jsme se mnohému přiučili. Víš, jak jsou všichni v base rafinovaní? To bychom se ani nedostali ven. Ale teď venku jsme a můžeme pokračovat. Kdybychom nebyli filutové, seděli bychom tam dodnes.

V: Tys slyšel, že nesmíš zabít člověka, ale přesto jsi to udělal.

D: To bylo v nouzi.

V: Všechno překrucuješ ve svůj prospěch. Navštívil tě ve vězení nějaký kněz?

D: V našem okolí jsou čtyři kostely a v nich se třesou kněží i jeptišky po naší kořisti. A tak jejich touhu ukájíme.

V: Věděli, že je to z pytláctví?

D: My byli dodavatelé a nechci jim podsouvat, že to věděli. Objednávali zas a znova, tak to zkrátka je, přáteli. Nemluvili o tom, co ty povídáš.

V: Snad ses někde učil, že nemáš krást?

D: Ale zvěř běhá volně po lese, venku nikomu nepatří.

V: Kam bychom došli, kdyby si každý vzal, co chce? Pak nemůže vládnout pořádek!

D: K lidem, kromě myslivců, jsem se vždy choval dobře. V místě, kde jsem bydlel, si mě vážili. Nikdo netušil, že jsem pytlák.

V: Podívej, vedle tebe stojí průvodce, zářivá bytost, a chce ti vysvětlit, proč to nebylo správně.

D: Teď jsi mě zasáhl na zranitelném místě. Dosud jsem to vždy od sebe odehnal. Už mě poučovali, a dokonce jsem se s tímhle bělochem hádal. Má mě nechat na pokoji, ale to on nechce.

V: A co ti říká?

D: Něco podobného jako ty. “To není v Božím pořádku. Bůh dal řád a v něm si každý zodpovídá za své činy, touhy, život atd. Každá existence má svůj základ, zvíře svůj životní princip a do toho my zasahovat nesmíme.”

V: Tak proč se tím nechceš řídit? Máš snad další průvodce, kteří ti naštěptávají něco jiného?

D: Achich ouvej. Můj život přece závisí na tom, co si myslím či vymyslím.

Nejsem vůdce, ostatním předávám jen nápady a oni je pak vykonávají pod komandem jiných. Ale jsem chytrý. Dokonce se někdy stane, že si řeknu: Tuhle myšlenku bys neměl uskutečnit.

V: Kdo ti to říká?

D: Těžká otázka. Neumím na ni odpovědět. Jsou tu, řekněme, “vyběrači daní”. Poslouchej dobře. Špatný čin je hřích. Špatný čin je daní nedobrého myšlení. Někdy jsem zaražený nedobrymi myšlenkami. Ale u myslivce jsem jinou možnost neměl. Buď on, nebo já. Víím, nebylo to správné a je mi to líto.

V: Zeptej se této světlé bytosti, proč ses do téhle situace dostal. Zda díky minulým životům či díky výchově.

D: Víš, pro mě je těžké vyprávět osobní příběh. Zkrátka, jsem zapučený půl či čtvrt bratr jednoho hraběte. Otec se ke mně nikdy nepřiznal, ale jeho synovi to bylo jasné, věděl o jeho milence a uznal mě. Ale všechno zdědil on, můj nárok nebyl právně uznán. Otec mi zaplatil vzdělání v klášteře, měl jsem se stát farárem. Ale zběhl jsem ze školy. Ten dril mi lezl na nervy. Lákalo mě pytláčit.

V: A tak ses stal pytlákem.

D: Od majitele jsem si chtěl aspoň trochu vzít. Jednoduše a spravedlivě.

V: A co dál?

D: Zastřelil mě myslivec.

V: Teď jsi byl přiveden s kamarády sem, podívej se kolem.

D: Vidím ty bílé, jak si mnou ruce, že už jsem změkl. Díky tobě.

V: Máš svého činu litovat a pak s přáteli odejít s těmi bílými.

D: Oni také? Tak to nejde, to by bylo řečí.

V: Musíte svého činu litovat všichni a každý upřímně říci – lituji, že jsem tak žil, že jsem zastřelil myslivce.

D: Ale jiný zastřelil mě, jak jsem viděl. Musím připustit, že jsem přestával být opatrný a také zestárnul. On byl ale mladý a mířil rychleji. Víš ale, co je zajímavé? Nevíš? Já přeci žiji!

V: Dívej, vidíš, jak z mrtvého těla odchází bytost.

D: To jsem já!

V: Ano. Byl jsi pak nějaký čas pryč a nyní tě přivedli sem.

D: Někáký čas – to je dobré. Žil jsem za dob knížete! Kolem roku 1916!

V: A nyní je rok 2012, to je skoro 100 let.

D: Nesmysl! Já přeci zastřelil 6 myslivců a pak mě zastřelil jiný.

V: Ano, ale pak jsi byl dlouho pryč. Kdes byl těch 100 let?

D: Zprvu jsme se scházeli s námi podobnými, pak nás bylo hodně a nakonec se objevili poradci.

V: Copak vám poradili?

D: Vypadali zle, nehezky. A páchli. Když jsme nedělali, co chtěli, bičovali nás a my neměli svobodu. Toužili jsme po ní.

V: A nyní nadešel čas. Litujete už svých činů, ne? Nyní máte možnost situaci zlepšit.

D: Ted' jsi mě pobavil. Zlepšit se můžeme, když budeme mít peníze. Ovšem ty nemáme.

V: Víš, hmotné si vzít nemůžeš.

D: Nerozumím, jsem přece člověk, nebo ne?

V: Jsi člověk, ale ne v živém těle z masa a kostí, jsi duchovní člověk.

D: To existuje?

V: Už nejsi pozemská duchovní bytost ve hmotném těle, hovoříš se mnou ted' ve vypůjčeném těle. Podívej se na sebe, jsi úplně někdo jiný!

D: Teda! V náboženství jsme se učili, že čert může vniknout do člověka. Myslíš, že jsem čert, který do někoho vlezl?

V: Ne. Ale jsi v člověku, který ti umožňuje s námi mluvit. Pokud budeš litovat, budeš odveden do zcela jiné říše.

D: Ty nic nevíš. Ale jedno ti řeknu, prý se mám s kluky stát ošetřovatelem poraněných a postřelených zvířat. Není to nehoráznost?

V: To je nádherný úkol. Tím částečně napraviš to, co jsi způsobil.

D: Ty pořád říkáš, smíš, smíš. A ne musíš. Je to všechno nesmysl. Můj poloviční bratr mě chtěl nechat zabít, aby mu patřilo vše.

V: Nech bratra bratrem, nech ho žít jeho život. Ty máš svůj život a svoji zodpovědnost.

D: Dobře, ty tedy myslíš, že mám litovat. A čeho všeho?

V: Žes pytláčil, kradl a zabil.

D: Musel bych půl života přemýšlet. Kdy vlastně končí život?

V: Život má jiná měřítka. Neučil ses, že jsi nesmrtelný?

D: Jo, to už známe. Nesmrtelnost znamená čekání na soudný den. Ten než přijde, to potrvá.

V: Ne, ten den nastane tehdy, když vše přiznáš a tvůj vědomý život bude pokračovat v nadzemí. Zeptej se toho zářivého vedle sebe.

D: Říká nám, že nás nejvíc bude trápit přikázání „nezabiješ“. Proč jsem to jen udělal! Ačkoliv matka byla děvečka, byl jsem dost hrdý, to po otci. Také hrdosti se musím zbavit?

V: Ovšem.

D: To bude těžké.... Ach jo, studoval jsem, ale nedotáhl to do konce. Možná bych měl lepší život a nemusel bych před tebe předstoupit jako pytlák a vrah. Dostal jsem kapitál a mohl jsem ze života udělat něco lepšího....

Lituju, co jsem dělal. Jsem silný a odvážný, s přáteli opustím podsvětí, kde nás mučili.

Bůh se slituje, poprosím, aby mě ušetřil, přestože si to nezasloužím. V náboženství jsme se učili, že Bůh se také mstí, ale ten bílý říká, že to tak není. Ale ve Starém zákoně stojí oko za oko, zub za zub. Bůh tedy trestá, Bůh je mstitel. Ty ale říkáš, že to tak není. Co je tedy pravda? Ale to je jedno, už mám dost tohoto života. Jdu jinam, slíbili mi to. Co přijde, může být jen lepší. (opouští propůjčené tělo)

"Většina lidí vidí ve svých těžkostech, zkouškách a ztrátách prokletí, Boží trest, něco negativního. Kéž byste pochopili, že z toho, co vás potká, nic není negativní!

Všechny osudové rány, prožitky bolesti i ty největší ztráty jsou dary! Jsou příležitostí duchovně vyrůst. Jak by vypadala Země, kdybychom si dali víc práce a vážili si toho, co máme, místo abychom proklínali svůj osud i to, čeho se nám nedostává?"

Elisabeth Kübler-Ross

To byl ale obtížný mluvčí, však jsem vás na to předem upozornil. Měl vysokou inteligenci, získal ji studiem v době mezizemského života. Býval by to i na Zemi dotáhl k určitému kvalitnímu stupni. Byl ale svým způsobem závislý na temné straně. Ta přesně ví, kdo se inkarnuje a jak velkou inteligenci má. Proto se často setkáváte s tím, že lidé dobře začnou, ale špatně skončí. Pracujte tedy na sobě, na kontrole myšlenek a pocitů a nenechte se svést, jinak vás zasáhne negativní společnost. Ta se vždy řídí zásadou: rozděl je, rozhádej a panuj.

Tak to bylo i u tohoto bratra. Otec ho nechtěl, nevlastní bratr se ho snažil odstranit, měl být knězem, čímž by byl stranou dění a nepřekážel mu.

Přesto se nám společnými silami podařilo našeho bratra obměkčit. Vždyť řekl: ať se stane cokoli, jsem rozhodnut se změnit. To je záslužné, protože s ním jde hodně přátel. Duchovní svět proto děkuje vám všem.

Nejsvětější Otče, skrze Krista, našeho Pána, Tě milujeme. Kriste, Tebe miluji víc než sebe a skrze Tebe nekonečně milujeme našeho nebeského Otce, Stvořitele. Lidskými slovy to jinak neumíme vyjádřit než slovem nekonečně.

Děkujeme Ti za Tvoji nekonečnou lásku, milosrdenství a pomoc, za to, že nám stále sesíláš své posly. Pomáháš lidem, ubohým duším, každé kreatuře, všemu, co trpí. Otče lásky, vylij na zde přítomné své požehnání a sílu lásky. Smiluj se nad těmi, kteří jsou od Tvé lásky vzdáleni. My ale s nimi chceme Tvoji lásku sdílet, vždyť jsou naši sourozenci. Požehnej jim, aby si uvědomili, že mají svobodnou vůli, lásku a inteligenci, tak jsi nás stvořil od nepaměti.

Děkujeme Ti za mistrovské Stvoření, ani ho nedokážeme obsáhnout. Přesto pevně říkáme: Otče, společně s Tebou skrze Krista k cíli – dokonalosti ve věčnosti. Děkujeme Ti, že to víme, a usilujeme o to. Prosím, dej nám sílu, odvahu, vytrvalost a další poznání, abychom Tvoji cestou šli i nadále k vlastnímu štěstí a bytí. Amen.

Vnitřní klid nechť je s vámi, také síla a moc, kterou jsem vám přinesl ze své domoviny. Běžte v míru a mír si co nejdéle v sobě uchovejte.

NEBEZPEČÍ PRO DUCHOVNÍ BADATELE

Opět vás srdečně zdravíme.

Dnes budeme hovořit o tzv. paranormologii. Co se za tímto termínem skrývá? Je to druh posedlosti vzniklé obrovskou ztrátou ódové síly člověka zkoumajícího hlasy zaznamenané na magnetofonových páscích či jiných technických přístrojích. Mnozí badatelé na tomto poli jsou přesvědčeni, že dokáží zaznamenat projevy různě vyspělých bytostí. Když se tento fenomén začal rozšiřovat, mysleli si mnozí vědci, že přítomní lidé nevědomě mluvili či zpívali – začali to nazývat elektromagnetická psychoplastika. Dlouhé trvání však neměla, protože při pokusech v jedné a té samé místnosti ve stejnou dobu, ale s různými přístroji byly výsledky velice rozdílné. Nakonec byla založena nahrávací studia, kde byly nahrané materiály shromážděny a zkoumány. Došlo se k závěru, že se nejedná o tzv. animistickou parapsychologii, výsledky jednoznačně ukázaly, že příčina bude spirituální. Čím víc se totiž zkoumání zkvalitňovalo, tím častěji se začaly hlásit různé duchovní bytosti. Dokonce se k údivu badatelů ozvali andělstí démoni. Jiní dostali zprávy od nedávno zemřelých, kteří prosili o pomoc pomocí modliteb, mší či o předání zpráv pozůstalým.

Bytosti sloužící Bohu i síly satanské potřebují ke své manifestaci ódovou sílu člověka. Intenzivní bádání s otevřenou aurou ovšem způsobí posedlost. Zprvu si ji dotyčný badatel neuvědomuje. Později se však práce stane pro něj nutností, protože kontaktní osoby chtějí sdělovat. Badatel zažívá nervová a sluchová vypětí a začne se chovat paranoidně. Je totiž dnem i nocí obtěžován drásajícími zvuky různé intenzity. Lékaři to nazývají paranoidní schizofrenie a zvuková halucinace.

Dříve než se začnou objevovat obtíže, chtěli bychom těmto lidem pomoci. Ten, kdo si vši silou uzavře auru a důsledně odmítá zvuky

temné strany, ten zůstane bez následků. Věřící je navíc pod Boží ochranou.

Kterými příznaky to začíná?

- a) tlak na spáncích
- b) nepříjemné zvuky v uších
- c) nesnesitelný bolestivý tlak v hlavě
- d) bolesti v krční oblasti vedoucí až ke ztuhnutí šíje
- e) škubání různých částí těla
- f) ledové třesoucí se ruce a nohy
- g) hlasité intenzivní bušení srdce
- h) píchání v dolní části břicha, zejména na boku a tříslu

Proto vám radíme, zanechte takových pokusů, nyní víte, co si můžete přivodit. Shromážďujte se jen kolem média oddanému Bohu a dozvíte se základní duchovní pravdy. Nic dalšího nepotřebujete.

Nyní vysvětlíme význam slova „infestation“. Znamená neklid, vzrušení, obtěžování, napadení, zneprátení či výkyvy v chování. Takto démonické vlivy zasahují do života pozemských lidí. Je těžko rozlišitelné, kteří lidé těmito vlivy trpí a kteří již ne. Náš pohled na tuto skutečnost se liší od názoru vašich psychologů. Ti hledají příčinu v podvědomí. Naše bádání ale potvrdilo, že ubohé duše jsou nejprve zlými bytostmi energeticky zneužity a pak pod vedením vyškolených démonů naváděny k tomu, aby vnášely neklid, nespokojenost, spory, závist, zlobu, hašteřivost a nepoctivost. To jsou projevy náhle vzniklé „infestation“, která obtěžuje a ničí člověka.

Zvláštním případem jsou tzv. strašidla. Projevují se podle množství ódové síly, které dostanou k dispozici. I ony, pokud chtějí působit, jsou závislé na dodání ódové síly lidí. Nejen Bohu slouží duchovní svět. Působení strašidel je různé, ale vždy záměrné. Pokud si vyhlédnou někoho s otevřenou auru a mediálně nadaného, mají to snazší. Jedná se tedy o vědomé útoky bytostí vedené démonickým andělem či bývalými pozemšťany vyškolenými Satanem. Tyto fenomény, stejně jako čarodějnictví, lidi zajímají.

Další démonické působení představuje tzv. zlý pohled. V očích ovlivněného člověka je něco jako strnulost nebo neklid či ostrost. O tom se též zmíníme později.

V dnešní době je u lidí rozšířená teorie, že také depresivní stavy a stres jsou dílem satanských mocí. Ovšem ty se dají pomocí silné vůle, modlitby o pomoc, pozitivními zážitky, kontaktem se zvířaty a vycházkami do přírody snáze překonat.

KONEČNÁ DOBA

Na srdci mi leží slova Ježíšova: „Tento národ“ – míní tím Izrael – „nezanikne. A má slova nezazní bez ozvěny.“ Co tím chci říci? Že lidstvo, matka Země a všečen život na ní žije v pokročilé hodině. Je to jasně řečeno, jen nevíte, kdy tato hodina nastane. A Ježíš pravil: „To neví ani andělé, ani Syn, jen a jen můj Otec“. Takže ani já to nevím. Ale dal následující příklad: „Když vidíte fíkovník, který začíná rašit, nasazuje na květ, pak víte, že se blíží léto.“ Jaké ovoce přinese lidstvo Zemi? Odpověď si domyslete sami. Jedno je jasné. Na Zemi neexistuje duchovní mír. U jedinců, co se nedají strhnout pozemskou společností, však ano. Všude jinde převládají nepokoje a mnoho ohavností.

Ještě něco Zemi chybí: vzájemná láska lidí a duchovních bytostí žijících na Zemi. Nemáte čas na lásku, uvnitřnění. Hledáte stále nové podněty, a tak jste od této žádoucí aktivity otaženi. A přitom je tak důležité si říkat: „Ježíši, věřím v tebe. Tys řekl, že přijdeš s velkou mocí a nádherou, mocnosti temnoty se budou třást a pozemská sféra

se zatřese. Pane, prosím, zachraň je všechny. Zachraň je dřív, než tento stav nastane. Vždyť ona hodina se blíží.“

A nyní něco radostnějšího. Je tu ještě láska našeho Stvořitele. Sice na Zemi moc není viditelná, ovšem někteří ji v sobě cítíte. Tato láska potřebuje, abyste ji živili, probouzeli, vždyť leží ve vás! Nechte ji pak působit. Nechte ji růst! Proto tu jsou Boží poslové, aby vám s tím pomáhali.

Na Zemi neexistuje pravá Láska, jen a pouze egoizmus. A tak nemůže nic dlouho dobře fungovat. Proto musí dojít ke střetu mezi temnotou a světlem.

Jednotni v lásce a pospolu jsme mocní a silní. Naplníme vůli Boží. Ježíš řekl: „Miluj Boha nade vše a svého bližního jako sebe sama.“ On určuje všechny zákony.

Vaši vědci dobře rozumí hmotě. Chtějí ji kousek po kousku prozkoumat. Ale hmota je nástroj pro žití, pro život, život však netvoří. Nástrojem k žití je Boží jiskra, uzavřená, u mnohých příliš, v duši! Potřebuje volnost, a nejen to. Dostali jste svobodnou vůli, máte ve svých rukou možnost nechat se touto láskou prosvítit. Stále usilujete o hmotu. Jak to má matka Země vydržet? Musí se čistit. Pro ty, kteří z hloubi srdce milují, přichází duchovní budoucnost. A o tu právě zde usilují Boží poslové.

Čtu vaše myšlenky – bylo předpovězeno, že pro vyvolené si přijde, až nastane čas, Ježíš. Kdo jsou ti Jeho vyvolení? Ti, kteří s klidným svědomím mohou říct: „Ano, Pane, věřil jsem v tebe, miloval, stále Tě následoval a pomáhal druhým.“

Dějepis vás seznamuje s válkami - nejsou nic jiného než neustálý boj světla s temnotou. Nevidíte tak dopředu, ovšem nynější události jsou nebezpečné. Vypadá to, že pokud Stvořitel či Kristus tomu nezabrání, bude život na Zemi v nebezpečí. Ježíši, věříme v Tebe.

Chci vás upozornit na závažnost situace, ve které se nacházíte. Nestarejte se o hmotu, rozvíjejte duši! Hmota může v okamžiku zaniknout, ale vy, budete-li následovat zákony Stvořitele, můžete s anděly zpěvem oslavovat Boha.

Ovšem vy si říkáte: nejsme Kristus, neumíme to, jsme nicotní lidé. Když takto uvažujete, ponižujete se! Můžete být malí Kristové! A tak, prosím, přispějte společně znovu k tomu, aby se přicházející doba stala působivým bodem lidstva dobré vůle.

Nemohu na vás nic vyžadovat a ani to dělat nebudu. Máte to udělat ze svobodné vůle, z vlastního popudu. Nemám nad vámi žádnou moc. Mám jen slova lásky a duchovních rad, jak byste měli pro Krista a svého bližního žít. Ale poprosit vás můžu: Změňte smýšlení! Změňte impulzy v sobě samých! Nehleďte chyby bližního! Opět použijí slova Ježíšova: „Vidíš střepinu v oku tvého bližního, ale vlastní trám nevidíš.“ Jen málo lidí miluje nezištně, prosí modlitbou či působí dobrým slovem. Ale je to účinné, pomáhá to! Vnáší to do světa dobrou vibraci, dosahuje jiné úrovně. Prostupuje až do čtvrté dimenze, která zpět odráží světlo na Zem. Nejste nicotní. Posuzujete se podle hmotného těla, ale to se hrubě mýlíte! Vaši přátelé dlící ve vyšší dimenzi nadzemí vidí, co lidem schází. Však Ježíš o to vroucně prosil: „Otče lásky, spoj je! Ať nepropadnou těm, kteří je chtějí od Tebe odvést!“ Kristus z lásky sestoupil na Zem. Chtěl být člověkem a dělat vše jako lidé. Ovšem v jednom se lišil. Nikdy neselhal. Stále si připomínejte, že máte toho hodně napravovat a že láska je oheň, který vaše chybné kroky spálí.

Děkuji za pozornost. Nebojte se budoucnosti. Přinese vám život, pochází od Boha. S radostí očekávejte budoucí říši.

Vyprošuji u našeho Pána, Ježíše Krista, milost pro nemocné, trpící a ty, co hledají pomoc. Otče lásky, prosvit' vše, co sem v dětské důvěřivosti přinesli a hlavně v nich probud' Boží jiskru. A všechny duchovní rodiče prosím, aby jim dali v jejich vysvobození jinou formu – nádherné astrální tělo a zářivé světlo. Pak poznají, co jsem jim dnes sděloval: Láska je největší síla, která nikdy nezanikne, neboť Stvořitel je věčný. Nebojte se, pokud jste dobré vůle, je o vás postaráno. Protože tehdy dojde ke spojení, jehož vibrace vede vzhůru. Blíž k Tobě, Bože můj. Milujte Boha nade vše. On vám dá k tomu sílu. Amen.

KRÁSA NADZEMSKÝCH SFÉR

Milí sourozenci!

Budeme k vám mluvit v první osobě, protože chceme, aby vás sdělení oslovovalo.

Promlouvá k vám hledající Boha: „Náhle mě naplnil paprsek věčné lásky, jinak to neumím vyjádřit. Jak se přitom cítilo moje nitro? Jako na jaře; když je vše v plném rozpuku, tehdy vás zasáhne obrovská radost. Připadalo mi, jakoby se celý vesmír rozzářil v nejnádhernějších barvách.

Procházel jsem touto říší pln okouzlení. Ale vědomí jsem měl bdělé, vždyť jsem se štipal do ramene, abych zjistil, zda se mi to zdá, nebo ne. Sen to tedy nebyl, jednalo se o divukrásnou skutečnost. Našel jsem Boha – já, nepatrný obyvatel Země. Jsem snad vytržen z reality, jako se to stalo apoštolu Janovi? Takové a mnohé další myšlenky se mi honily hlavou.

Poznání hluboce zasáhlo mé nitro a já rozuměl vyšším zákonům vládnoucím přírodě kolem mě. V hlubokém pohnutí jsem zvolal: „Ó, Stvořiteli, jak sličné je tvé duchovní dílo! Krásné, ryzí a plné harmonie!“

Opojen radostí jsem se díval na andělské sourozence slétající ke mně. Naplněn prožitky a slavnostně vyladen jsem s nimi pěl hymnus. A zářivé bytosti mě vynášely do kosmických výšin. Jiskřící svět byl jak oltář Boha a já v rozechvění vše prožíval. Myšlenky i pocity mi říkaly: právě jsi ty, hledač Boha, díky své vroucnosti nahlédl do duchovní domoviny. Vštípil jsem si tyto pocity a prožitou zkušenost do svého vědomí. Však slovy ji popsat je téměř nemožné.

Bože, Stvořiteli náš, Tvé dílo je tak nádherné! Je dokladem lásky Tvé k celému stvoření.

12-2012: Milí sourozenci! Našel jsem opět cestu k vám do reálného pozemského života. Můj duševní život se projevuje touhou stále se nořit do duševního štěstí, které ve všech oblastech, zejména v mém nitru, zásadně ovlivnilo život. Mé otázky byly palčivé: byla to pravda, nebo sen. Byly to opravdu obrazy úrovně bytí, o níž se píše, že „Žádné lidské oko ještě nikdy nespatriilo to, co Bůh, Stvořitel, připraví těm, jež ho milují.“?

Miluji skutečně Boha tak velice, že mi dovolil toto prožít? Mohl jsem tento blažený stav prodloužit? Nebo jsem byl na takový zážitek málo připraven, a promarnil tak příležitost zušlechtit duši?

Palčivé otázky plnily jeho nitro. Ukázalo mu, že tuto mystickou zkušenost si nezpůsobil ani nereprodukoval.

A opět jsem si představoval, že zase najdu cestu do této překrásné země lásky a světla. Touha dostat se opět tam, kde jsem zažil zářivou blaženost, neustále rostla. A pak jednou po splnění denní pozemské povinnosti se mi vyplnila, když jsem vplynul do stavu touhy po Bohu. Modlil jsem se, zpíval, užíval vše, co navyšovalo vibrace mé duše. Bylo mi dobře, neměl obavy ni strach. Tu zářivé štěstí opět naplnilo mé nitro. Tento pocit přináším nyní svým sourozencům, abych jim ho písemně předal. Čtěte prosím, jak jsem se cítil.

Stvořiteli můj! Opět jsi dovolil, aby se ve mně otevřela zářivá má vlast! Mnohé nebeské brány mi byly otevírány a já vnořený do vibrací blaha netoužil po ničem. Pane můj, Bože, Kriste, můj králi – skrze Tvé posly prošel jsem nespočet Tvých říší v jejich nesčetných různostech. Byly mezi nimi hranice, niterně jsem je vnímal, a poznal tak, kde se právě nachází můj duchovní stav a vývoj. To Tvé milosrdenství, ó Stvořiteli, mi umožnilo uvidět a prožít tuto slast! Pane, vyučuj mě i nadále, bych šel Tvojí cestou k Tobě a tohoto cíle dosáhl. Naslouchám Tvým myšlenkám, cítím v sobě chvění, vidím nádheru Tvého díla.

... dítě jsem ve tmě spatřil jasný paprsek. A nyní vím, že byl připraven na to, co prožívám nyní. Jak moudře jsi vše zosnoval, Stvořiteli můj! Proto toužím, bych vystoupal úplně nejvýš, bys mohl dílo své ve mně dokončit.

MÍSTO PRO KRISTA

Ať vaše duše nalezne vnitřní klid - onu duchovní moc a sílu, kterou jsem vám přinesl s sebou ze své vlasti. Mír ať je s vámi! Děkuji vám za vaše vyzdobené duše, za vše, co jste si v radosti života těla i duše přinesli k požehnání prostřednictvím Josefa z N. Samozřejmě nás těší, že je tady i mnoho duchovních přátel, kteří jednotně budou působit, aby vás obdarovali zážitkem radosti z tohoto setkání.

Přišli jste, abyste se trochu odpoutali od zevního pozemského světa. Dlouhé dny, jak mě vaši duchovní průvodci informovali, se někteří z vás těšili, že budou zase konečně pospolu a užívat sdělení Marty, mé i Josefovo.

Již mnohokrát jste vánoční setkání zažili. Snažíme se, abychom nepřinášeli každý rok to samé. Jinak řeknete: „Ale to už známe. To je věc, kterou slýcháváme všude, i od jiných společenství náboženského charakteru.“

Přinášíme vždy něco nového, ovšem také pokaždé zdůrazňujeme, že Ježíš přišel, aby nás osvobodil.

Jedna věc mi leží na srdci, jedná se o vizi jednoho bratra (terapeut z Německa, který viděl sestru Giselu Weidner uprostřed kruhu andělů). Existují totiž i satanské nekalé vize, neberte to na lehkou váhu!

Nyní se již mnozí ptají: „Byla tedy jeho vize správná?“ Můžu po právu říct, že ano, ale problematická byla jeho snaha vcítit se do okolí sestry Gisely.

Tomu jste dobře neporozuměli. Ódová síla ho přivedla k zážitku a přes svého duchovního průvodce se dostal k vizi andělů, kteří se sestrou Giselou spolupracují.

Jak víme, vše v životě potřebuje ódovou sílu a tuto energii potřebujeme i my. Proto je tak nebezpečné na něco se připojit, protože běžný člověk netuší, jaké to bude mít následky. Radím tedy každému neuchylovat se, pokud to neovládá, do oblasti tzv. „vizí“,

neboť také on musí nést následky. Nejen když je zveřejní, ale i když si je nechá pro sebe. Vibrace jsou síly a ty umožňují lidem jako duchovním bytostem být pánem přes tuto vibraci. Pokud se ji naučili ovládat.

Proto vás důrazně varuji - nevstupujte do vizí a nesnažte se o kontakty s různými bytostmi. Je to nebezpečné. Prověřujte duchovní bytosti, zda jsou poslané Bohem. Děkuji za pozornost.

A nyní k něčemu veselejšímu. Josef z N. řekl: „Chceme být bratry a sestrami v jednotě.“ Já k tomu dodávám: „V jednotě v myšlenkách, slovech a činech. Stejně chtít a v jednotě pracovat. Pouhé chtění nestačí, důležité jsou skutky. Skutky však mohou odpovídat jednak tomu, co žádá Bůh, ale mohou být také negativní.

Je zde dobrá vibrace, podílejí se na ní Josef z N. i zde přítomné duchovní bytosti, které byly kdysi lidmi, a rovněž vaši milí duchovní průvodcové.

Každého zajímá, kdo všechno je zde. Mohu vás uklidnit, jsou tu všichni, kteří měli v nadzemí volno. Také ti, již v pozemském životě byli dobré vůle a zesnuli v Pánu, ale mají na Zemi příbuzné.

Jak přijímáte, moji lidští sourozenci, v duchovní hodině rozjímání Ježíše Krista? Pamatujete na důležitá slova Josefa z N.? Je to nitrem plným chaotických obav z budoucna, anebo zklidněnou duší? To je totiž důležité!

Mnozí lidé chodí desetiletí - padesát, šedesát let do tzv. náboženských spolků. Vyznávají sice víru, ale ve skutečnosti, viděno z duchovního pohledu, přešlapují stále na místě. Pozorují Ježíše zvnějšku, jako sochu. Desítky let se dívají na jizvy po hřebech, pozorují pouze jeho obraz. Ale Ježíše nepustí k sobě dovnitř! Nezahřejí se Jeho láskou, Ježíš je pro ně pouhý symbol!

Tvořit však opravdové společenství s Ježíšem znamená dát Mu ve svém nitru prostor, protože pak může v člověku, pokud Ho k sobě pustí, láskyplně působit. „Kdo mě přijímá, přijímá i Otce,“ řekl.

Marta mluvila znamenitě o vnitřním přerodu, kvůli němuž by měl mít Ježíš Kristus ve vás zvláštní prostor. Neříkám, že musí, říkám, měli byste Mu prostor darovat. Nejen prostor, ale také mysl.

Ježíš Kristus má veselou mysl, přestože někdy říkáte, že jste ho neviděli se smát. To ale není pravda. Když On u někoho poznal vibrační stav radosti, když na Ježíše vyzařovalo jeho optimistické vyladění, mohl na něho více, více a ještě více působit.

Kdo umí pochopit do hloubky evangelia, ten ví, že Ježíšův život byl nesen láskou zrozenou v nitru.

Jesličky jsou pro křesťansky myslící lidstvo symbolem toho, že se z lásky k lidským sourozencům vydal dolů. Sestoupil, aby umožnil lidem to, po čem toužili. Ale ani dva tisíce let nestačily člověku na to, aby ho opravdově přijal; stále miluje to vnější, ale opravdovou láskou k Němu člověk nezahořel.

Kristus je král. Ale vždy se snížil do úrovně očí těch, kdož ho milují. Je jedno, na jaké úrovni je jejich láska. Ale musí být pravdivá, čistá a pravá. A záleží na člověku, ne na Kristu, zda ke kontaktu dojde. Velmi mě těší, že v tomto vánočním rozjímání chcete dát prostor našemu Pánu a Osvoboditeli, našemu Spasiteli a vůdci, vedoucímu nás k Otcí domů. Dát prostor však neznamená ho teď vpustit dovnitř, ale za pár hodin či týdnů ho zase zapudit ven, protože jste dali přednost hmotě. Prioritu má mít vždy Kristus. Ježíše ponechejte v sobě a důvěřujte Mu. Pak nebudete v životě sami, protože s Ním budete kráčet životem.

Máte svou představu a rozličná přání. Jsou úhelným kamenem, od kterého se máte odrazit k Ježíši. Ježíš je mezníkem mezi dobrem a zlem. Proto je důležité, aby nebyla splněna všechna vaše přání, přestože Ježíše opravdově prosíte. Nemůže je vám splnit, když vedou k vašemu neštěstí! Vyplní je jen tehdy, pokud je to vůle Boží, a jsou tedy v souladu s Jeho zákony. Pak to vede k vaší spáse.

Mnoho lidí přijímá jen to, co jim vyhovuje, dělá dobře, co jim přináší blahobyt, pomáhá v zaměstnání a jinde. Tehdy jsou plni vděku. Ale když přijdou překážky, které musí překonat, je zle. Milí sourozenci, překážky jsou důsledkem vašeho zatížení, které v sobě vaše duše stále nosí. Proto je důležité, abyste si vzpomněli na dítě v chlévě Betléma. Víte, jak bylo těžké stěsnat krále lidstva a duchovního světa do maličkého těla a žít s padlými sourozenci? To tedy byla překážka!

Děťmi Božími jsme všichni a Láska triumfuje nade vším.

Čas již pokročil, mí přátelé nabádají: „Milý Hardusi, už je čas!“ Ale jedno přesto chci předat: Když budete s posvěcenými svíčkami, které vám Josef z N. požehnal silou Tvůrce a silou Krista, správně zacházet, pochopíte, že v okamžiku, kdy plamen vzplane, je čas se otevřít pro Ježíše a jít Jeho cestou. Neboť duchovním působením není světlo, které svíce vydává, ale síla proudící dovnitř, vibrace umožňující přiblížení Krista.

Je důležité, aby Ježíš k vám našel přístup. Pamatujte: Ježíš čeká, že nitro otevřete a dovolíte mu v duchovním srdci bydlet. Pokud Ho uslyšíte, pomůže vám zvládnout pozemský všední den. Důvěřujte Mu! Dal vám na pomoc průvodce, kteří se radují, jestliže jste urazili kus cesty. Dejte si předsevzetí být duchovní, duchovně působit, duchovně usilovat a duchovní prožívat. To potřebujete dnes a budete i v budoucnu.

Nejsem pryč. Jsem tady. „Ano, teď“ říkáte, ovšem jsem zde také, když na mě pomyslíte nebo pokud čtete mnou předané. Mnohé v této brožuře hned nepochopíte. Ale duchovní průvodce a já vám později otevřeme oči.

A tak to má být, tak se to také má žít.

S radostí a vděčností, nebeský Otče, prosím, pomoz v jejich úsilí, aby se Kristus stal jejich vůdcem. Ať je jejich snaha odměněna duchovními dary. V této době proměn vidíte pouze málo kroků. „Já tě ponesu, moje dítě.“ Tak to bude, když umožníš Kristu přístup do svého nitra: do tvého Kristova světla, do tvé Boží jiskry, duše.

Otče lásky, děkujeme Ti za vše. Všechno v nás je dáno - čím budeme, čím jsme teď. Bohužel jsme se nedrželi Tvých rad a zákonů a nevážili si Tvé lásky. Proto jsme se stali tím, čím jsme dnes. Ale nechceme tak zůstat, Otče, chceme usilovat, abychom postoupili v nebeské říši. Abychom mohli pomáhat ve vesmíru, sloužili a byli nástrojem stejným jako Kristus. Chtěl být roven lidem kromě jednoho - v hříchu odpadu.

My bohužel odpadli. Bohužel nekonali dobro. Bohužel jsme porušili zákony a prosíme o prominutí, že jsme tak učinili. Ale chceme to opět napravit ve vztahu ke všem sourozencům. Přiveď nám je, chceme s nimi ve Tvém smyslu v Lásce žít.

Pane Ježíši, slituj se nad pozemským lidstvem a dej nám všem sílu, odvahu, vytrvalost a ještě jednu příležitost, dokud je ještě čas, vše znovu napravit. Neboť čas tlačí, naléhá a zrychluje se.

Děkujeme Tvůrci a přísaháme věrnost Kristu. S Božími posly chceme společně říct 'děkujeme' za tuto hodinu setkání!

PROVÁZENÍ MAMINKY NA DRUHÝ BŘEH

proslav na pohřební hostině

V lidském životě je nejkrásnější okamžik pro rodinu narození miminka. Většina z vás se domnívá, že odchod člověka je něco zcela opačného. Ale není to tak a vy, co jste byli poslední měsíc v nemocnici s naší 92letou maminkou, určitě dosvědčíte, jak byla ona klidná.

Protože chceme, abyste se dnes cítili dobře, rozhodla jsem se ještě jednou promluvit. Můj manžel ví, o čem to bude, a souhlasí.

Lidé, kteří se zajímají pouze o své hmotné tělo a fyzický svět, v den tzv. smrti zažívají trauma. Stejně nehezky na tento den vzpomínají příbuzní. Ale já vám chci říct, že toto nebyl případ naší maminky.

Chceme vám říci, jak jsme se my dva během posledních měsíců chovali, protože oba víme, že bylo třeba, aby maminka byla vyrovnaná, poučená, aby neměla obavy, aby věděla, kam jde, co ji čeká a neměla strach z neznáma. A tak jsme denně u ní hodiny sedávali; když nemocnice vyhlásila kvůli chřipce zákaz návštěv, chodil za ní pouze Kája, ale já při ní byla v myšlenkách na dálku. Vždyť myšlenka je silná a svého adresáta najde, dokonce i nyní. V duchu jsme jí stále povídali o tom, odkud přišla a co hezkého jí čeká.

A tak ten, kdo navštívil maminku u lůžka, byl udiven maminčíným chováním a určitě vám to synové, vnoučata a pravnučky také

dosvědčí. Zní to téměř namyšleně, a proto ihned dodávám, že jsme byli pouhým nástrojem duchovních bytostí světla, a připomínám, že vy všichni je máte také.

V oněch dnech si maminka rekapitulovala svůj život a těšila se tam, odkud k nám na Zemi přišla. Byla vyrovnaná, protože poučená pocítila úlevu. A tak naše maminka sice poslední tři měsíce života pouze ležela a poslední měsíc byla většinou netečná, ale my věděli, že přestože její hmotné tělo odchází, její duch je stále svěží a vnímá. Maminčina duše pochopila, její oči ve středu devátého ledna nám to nahlásily: zářily jasnou modří, každého hluboce oslovovaly a promlouvaly k němu. Mnozí jsme až museli sklopit oči, jak láskyplný to byl pohled. Maminka toho dne určitě spatřila krásu nadzemských prostor, do kterých se za pár dní poté natrvalo odebrala.

Když přecházela do svého druhého domova, krásněla: všimli jsme si, jak jemnou měla pleť na ruku i vyhlazenou zjemnělou tvář: toto dělá blaženost a radost poznání. Po odchodu nám její jemný blažený úsměv řekl, že odešla domů, do svého druhého domova, kde na ni čekal manžel.

Chování rodiny tak může přispět k tomu, aby odcházení bylo hezké, a my vám chceme za váš přístup poděkovat.

Nyní je třeba, abyste uslyšeli, co prožívá maminka nyní, protože ani tyto informace nejsou zatím běžně dostupné.

Přechod do nadzemí provází radost. Záležitost těla, bolesti, rychle pominuly. Duše maminky je věčná, a proto i nyní vnímá tuto moji řeč. Lidé, kteří podcení rozloučení a odbudou pohřeb, nesou v sobě celý život psychické trauma. A tak je pro vás důležité, abyste se s ní opravdově rozloučili a poděkovali jí za vše - a pokud jste tak ještě neučinili, udělejte to prosím nyní. A zavnímejte klid, který se dostavuje.

Takzvaná pozemská smrt je z pohledu duše radostnější než porod. I nevěřící na to v onom světě přijde, ale zpočátku má problém, protože neví, kam má jít a co má dělat. To není případ naší maminky!

Češi jsou národ Keltů, stačí jim málo a pochopí. V životě máme zraněnou duši neláskou bližních či okolí, ale Boží láska, která na každého z nás opravdu stále čeká, nikdy nezraní. Naopak, dá vám sílu tímto způsobem promluvit nebo se chovat tak, jak obdivuhodně se choval můj Kája.

Maminka je nyní volána k novým úkolům. Bůh ji zahrnuje světlem. Utrpení nechte proto odejít s úlevným vánkem Boží lásky. Náš Pán, Ježíš Kristus, vás přece skutečně miluje, maminka nám to ještě stačila vzkázat.

Milujte i vy jeho, protože volání po Boží Lásce je vždy vyslyšeno. Boží láska nikdy nikoho nezraní, nepřinese deprese, nýbrž přináší pocity naplnění a radosti. Cesta k Bohu je trnitá, bolestná, ale může být také sladká, osvěžující a radostná. Boží přítomnost na konci lidské pozemské cesty však stojí za to.

Nezůstávejte proto ve smuteční letargii, žijte svůj život, stojí za to. Bůh vás vidí raději veselé než smutné. Proste Boha, žádosti duchovní se vyřizují přednostně. Pamatujte, že kukla lidské malosti a nevědomosti k přeměně v motýla poznání nepotřebuje jíst a nepotřebuje peníze. Potřebuje pouze klid, čas a Boží pomoc.

Bůh nám při našem lidském hledání a nalézání pomáhá.

Kéž vám tyto informace dají klid. Takže vše proběhlo nejlepším možným způsobem, a kéž takový způsob odchodu potká i nás, až naše svíčka dohoří.

Z NAŠEHO ŽIVOTA

Den svěcení svíček

Helenka K: Většinu dne kvůli bolestem proleží. V těžkém údělu jí začala pomáhat hudba, při jejím poslechu přestala vnímat bolest. Co je ale zajímavé, zcitlivěla se na rozlišování energií. Požádali jsme ji, aby zkusila v den svěcení svíček sledovat případné energetické proměny svého okolí. Prý už při naší žádosti se její srdce zaradovalo. Další dny nám sdělila toto:

Ráno 16. prosince 2012 jsem se v pět hodin náhle vzbudila a můj pohled ihned zaujala hustá nezvykle čistě bílá neprůhledná mlha. Často mě lákalo nakukovat do tak zajímavé mlhy. Že by měl ke mně někdo přijít?

Začaly přicházet nezvyklé silnější energie, vnímala jsem je srdcem. Vůbec celé dopoledne bylo v tomto smyslu zajímavé: byla jsem blažená a bolesti jsem tentokrát opravdu žádné necítila. Pak, bylo to před polednem, jsem měla pocit, že se začnu vznášet.

Podobně jsem se cítila před pár měsíci v nemocnici v Liberci, kdy se lidé za mě začali v jednu chvíli hromadně modlit. Nyní ta síla byla ale jiná – obrovská, ryzejší, čistší, slovy to přesně nejde vystihnout. Probíhalo léčení? Posila? Ozdravení? Pozdravení Domova? Tentokrát jsem nevnímala působení na fyzické tělo, ozdravovala se těla jemnohmotná.

Kolem dvanácté hodiny došlo k hlubokému propojení. Dostavil se silný pocit blízkosti minimálně dvou bytostí, až jsem pootvírala oči s tím, že je zahlédnu. Bylo to legrační, chovala jsem se jak zvědavé dítě.

Náhle jsem spatřila mlžnou siluetu - až jsem se musela podívat, zda náhodou někdo neotevřel dveře, kterými by se ona mlha zvenčí dostala do pokoje. Stále jsem zažívala pocit štěstí a děkovala, že mi ta neskonalá krása byla dopřána. Uvědomila jsem si také, že v době svěcení svíček docházelo k nejsilnějšímu působení v mé nejproblematictější části – krční páteře. Dokonce v ní jemně chrupalo. Takže ano, od tohoto dne mám tuto část méně bolestivou.

Ten den jsem prožila tolik vjemů, že bych o nich mohla dlouze vyprávět. Dokážu si je vybavit, vše jsem nacıťovala srdcem, mohu se proto do prožitku kdykoli vrátit a vše se mi opět do všech podrobností začne znovu vybavovat.

V poslední době v meditaci vnitřně rozmlouvám s rodinnými příslušníky, kteří jsou již v nadzemí, potom v duchu rozmlouvám i se známými a nakonec nacıťuji všechny bytosti a také planetu Zemi jako bytost. Nakonec jako pozdrav vysílám spršku srdíček. Onu neděli jsem si při srdíčkách vzpomněla i na Pavlu Kašparovou, takže vím, že jsme ten den byly v kontaktu. Pavlu znám, vždyť si spolu o ní často povídáme.

Hodina bytí

Aliska: Dnes jsem si po dlouhé době v klidu sedla, zapálila svíčku, poprosila o ochranu a během kratinké doby jsem se dostala do tak hlubokého

ticha, že se mi vůbec nechtělo zpět. Myslela jsem si, že to byla chvíle, ale když příkráčela dcera s nějakou otázkou, zjistila jsem, že to byla neuvěřitelná hodina. Hodina "bytí" a odpočinku od ega a rozumu, prostě nádhera. Když jsme byli v Izraeli, navštívili jsme krásný klášter uprostřed pouště. Pro mě to byl silný zážitek, byla tam atmosféra zvláštní harmonie, obyčejnosti, jako v pohádce... Na stole konev s kávou a tmavý chléb, svoboda, posvátné ticho. A dnes jako kdybych se tam v myšlenkách měla vrátit. Je moc dobře, když se ztišíme a prostě jsme.

Uzdravení 1

Lucie: Zнала jsem přikázání „MILUJ BLIŽNÍHO SVÉHO JAKO SEBE SAMÉHO“, ale jeho skutečný význam jsem pochopila až na lůžku Motolské nemocnice, kde jsem byla na operaci s rakovinou. Slovo pochopila není úplně přesné, mě to zasáhlo jako blesk až do poslední buňky v těle.. Ten zážitek je nepřenositelný.. Až teprve potom, když jsem se začala mít ráda, se odehrály ty nejdůležitější a pozitivní změny v mém životě a je to opravdu náádhra dodnes. Pak už jsem dostala od Našeho Pána za odměnu Rudu a ten mě pomalu začal věci dovysvětlovat a puzzle se začalo skládat. Ale v sobě jsem to už měla, to vím jistě, jen muselo přijít jedno nevydařené manželství, a když ani to nepomohlo, musela nastoupit rakovina!!!! Zaplat' Pánbu za to!

Uzdravení 2

Helena P: Včera mě navštívila kamarádka. Moc se nestýkáme, manžel dojíždí daleko do práce a pak se věnuje jenom sobě, takže ona se nemůže nikam uvolnit. Na pohřbu kondolovala, čas na rozloučení si našla, a tak jsem ji nosila od té doby v mysli. Včera jsme spolu strávily do-poledne. Nevěděla, zda na pohřeb maminky dojde, týdný jí buší srdce, má křeče, závratě. „Ale už jsem koupila kytku,“ vysvětlovala synkovi, proč musí jít. Vstoupila do kostela a uzdravila se!!! V mžiku! Je to už týden a žádné zdravotní problémy! I toto je církev: společenství horoucích lidí, jejich světelných průvodců a Krista. Ten viděl svoji sestru, jak chce pohlédit bolavé kamarády. Nenechá si nic darovat, bohatě se odmění, tak je to.

Mít srdce otevřené

Alča: Dodnes jsem nepochopila trojčlenku... a neodvažuji se o tom s kýmkoliv polemizovat... Ale naučila jsem se zachraňovat lidi, nebát se dát dýchání z úst do úst člověku, kterému crčí krev z nosu, očí i uší... Můžu diskutovat a oponovat v několika málo věcech... A ostatní si ráda vyslechnu a nacítím... A uvidí se, co to se mnou dál udělá... všechno, i dojezd informace do správné stanice v mozku má čas... Naučila jsem se, že nic neurychlím. A taky jsem se naučila, že ani u jiných nic neurychlím... a to je asi to nejdůležitější. Ale podstatu vidím v tom mít oči otevřené, srdce otevřené, používat uši, které se snaží poslouchat... Prostě jít naproti novému poznání.

V restauraci

Fany: Zastavili jsme se na večeři v jedné restauraci v Kolíně a Míra po jídle sklonil hlavu, sepal ruce a číšník říká Janě.,, copak, copak, pána bolí hlava ?" a Míra se narovnal.,, ne, já děkuji Bohu za jídlo"... a číšník.,, jé, já jsem také věřící "a rychle začal vyndavat zpod košile medailonek s Ježíšem..., vyzařovala z něj taková radost a hrdość, že se může hlásit k víře..., srdečně jsme se rozloučili a plni radosti, že je čím dál více lidí na Cestě, pokračovali k domovu.

Kontrola myšlení

Maruška z Moravy: „Nechat se otrávit vlastními myšlenkami je to též, jako napsat sám sobě sprostý dopis - a pak se jím cítit uražený"..slyšela jsem kdysi a připadá mi to velmi trefné. Není lepší, když si můžeme vybrat - a my si vybrat fakt můžem. Udržovat krb svých myšlenek čistý. Tedy mít v hlavě jen ty hezké myšlenky. Já vím, kolikrát je to těžké, a pesimisté mě opět nařknou z nedostatku informací, ale já si naopak myslím, že oni si zase ze dvou zel vyberou obě, zřejmě je to těší. Nějak se jim nechce věřit tomu, že se cítí špatně proto, že tak i přemýšlí. Zase se naplňuje známé: energie plyne, kam jí zájem kyne.